SEANCES DU JEUDI 6 FEVRIER 1986
VERGADERINGEN VAN DONDERDAG 6 FEBRUARI 1986

ASSEMBLEE
PLENAIRE VERGADERING

SEANCE DE L'APRES-MIDI
NAMIDDAGVERGADERING

SOMMAIRE :

CONGES :

Page 354.

DECES D'UN ANCIEN SENATEUR :

Page 354.

COMMUNICATION :

Page 354.
Parlement européen.

COMPOSITION DES COMMISSIONS (Modification) :

Page 354.

PROJET DE LOI (Discussion) :

Projet de loi sur la police communale.
Reprise du vote nominatif resté sans résultat, p. 355.
Justification de vote : *Orateur :* M. Luyten, p. 355.
Discussion générale. — *Orateurs :* MM. De Kerpel, rapporteur, Paque, Peetermans, De Baere, Trussart, Cardoen, Verschueren, Flagothier, J. Van Eetvelt, Luyten, M. Nothomb, Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation, M. Wyninckx, p. 357.

PROJETS DE LOI (Vote) :

Projet de loi établissant le texte néerlandais et adaptant le texte français de la loi du 19 décembre 1864 relative aux fondations en faveur de l'enseignement public ou au profit des boursiers, p. 355.

INHOUDSOPGAVE :

VERLOF :

Bladzijde 354.

OVERLIJDEN VAN EEN OUD-SENATOR :

Bladzijde 354.

MEDEDELING :

Bladzijde 354.
Europees Parlement.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES (Wijziging) :

Bladzijde 354.

ONTWERP VAN WET (Bespreking) :

Ontwerp van wet op de gemeentepolitie.
Hervatting van de onbeslist gebleven naamstemming, blz. 355.
Stemverklaring : *Spreker :* de heer Luyten, blz. 355.
Algemene bespreking. — *Sprekers :* de heren De Kerpel, rapporteur, Paque, Peetermans, De Baere, Trussart, Cardoen, Verschueren, Flagothier, J. Van Eetvelt, Luyten, de heer Nothomb, Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie, de heer Wyninckx, blz. 357.

ONTWERPEN VAN WET (Stemming) :

Ontwerp van wet tot vaststelling van de Nederlandse tekst en tot aanpassing van de Franse tekst van de wet van 19 december 1864 betreffende de stichtingen ten voordele van het openbaar onderwijs of ten bate van bursalen, blz. 355.

Projet de loi modifiant la loi du 8 février 1974 modifiant l'arrêté royal du 15 avril 1958, modifié par l'arrêté royal du 10 mars 1965, portant statut pécuniaire du personnel enseignant, scientifique et assimilé du ministère de l'Instruction publique, p. 356.

VOTE SUR LA MOTION PURE ET SIMPLE DEPOSEE EN CONCLUSION DE L'INTERPELLATION DE M. PATAER AU MINISTRE DES AFFAIRES SOCIALES ET DES REFORMES INSTITUTIONNELLES, DEVELOPPEE LE 23 JANVIER 1986 :

Page 356.

ORDRE DES TRAVAUX :

Page 357.

PROPOSITIONS DE LOI (Prise en considération) :

Pages 370 et 426.

M. Van Rompaey et consorts. — Proposition de loi créant un Conseil du budget.

M. Collignon. — Proposition de loi modifiant l'article 91 des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat.

M. Valkeniers. — Proposition de loi portant nomination statutaire des membres du personnel recrutés antérieurement de la « Residentie Koning Albert » à Dilbeek, gérée par l'Institut national des invalides de guerre, anciens combattants et victimes de guerre.

M. Cardoen et consorts :

a) Proposition de loi abrogeant l'article 357 du Code des impôts sur les revenus;

b) Proposition de loi modifiant l'article 355 du Code des impôts sur les revenus.

M. Lepaffe :

a) Proposition de loi relative à l'acharnement thérapeutique;

b) Proposition de loi introduisant dans le Code civil un article 171*bis* instituant le mariage posthume;

c) Proposition de loi tendant à supprimer la limitation du cumul entre l'exercice de la profession d'architecte indépendant et la fonction de professeur d'architecture;

d) Proposition de loi tendant à autoriser le Conseil d'Etat à ordonner le sursis à exécution des décisions administratives;

e) Proposition de loi visant à autoriser le port du nom d'un des conjoints après divorce;

f) Proposition de loi relative à la dénomination de l'aéroport national;
Orateurs : MM. Van Ooteghem, de Wasseige, M. le Président, p. 370.

g) Proposition de loi uniformisant les normes de création, de maintien et de subvention des emplois dans l'enseignement sur le territoire de l'arrondissement de Bruxelles-Capitale;

h) Proposition de loi visant à protéger le vendeur en cas de faillite de l'acheteur;

i) Proposition de loi modifiant la loi du 3 janvier 1933 relative à la fabrication, au commerce et au port des armes et au commerce de munitions.

Mme Delruelle-Ghobert. — Proposition de loi accordant des garanties au contribuable.

M. Henrion. — Proposition de loi modifiant les articles 187, 189, 190, 191, 192, 193 et 194 du Code judiciaire relatifs aux conditions de nomination des magistrats.

M. Egelmeers et consorts. — Proposition de loi relative au statut du travail par équipes successives.

Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 8 februari 1974 tot wijziging van het koninklijk besluit van 15 april 1958, gewijzigd door het koninklijk besluit van 10 maart 1965, houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het ministerie van Openbaar Onderwijs, blz. 356.

STEMMING OVER DE EENVOUDIGE MOTIE INGEDIEND TOT BESLUIT VAN DE OP 23 JANUARI 1986 GEHOUDEN INTERPELLATIE VAN DE HEER PATAER TOT DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN :

Bladzijde 356.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN :

Bladzijde 357.

VOORSTELLEN VAN WET (Inoverwegingneming) :

Bladzijden 370 en 426.

De heer Van Rompaey c.s. — Voorstel van wet houdende de oprichting van een Begrotingsraad.

De heer Collignon. — Voorstel van wet tot wijziging van artikel 91 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De heer Valkeniers. — Voorstel van wet houdende de statutaire benoeming van de vroeger aangeworven personeelsleden van de Residentie Koning Albert te Dilbeek, beheerd door het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorslogsslachtoffers.

De heer Cardoen c.s. :

a) Voorstel van wet tot opheffing van artikel 357 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen;

b) Voorstel van wet tot wijziging van artikel 355 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen.

De heer Lepaffe :

a) Voorstel van wet betreffende de hardnekkige voortzetting van een uitzichtloze therapie;

b) Voorstel van wet tot invoering van het postume huwelijk en opneming van een desbetreffend artikel 171*bis* in het Burgerlijk Wetboek;

c) Voorstel van wet tot opheffing van de beperking van de cumulatie van het beroep van zelfstandig architect met het ambt van leraar in de architectuur;

d) Voorstel van wet waarbij de Raad van State wordt gemachtigd de opschorting van de tenuitvoerlegging van de administratieve beslissingen te gelasten;

e) Voorstel van wet houdende machtiging van de ene echtgenoot om de naam van de andere echtgenoot te dragen na echtscheiding;

f) Voorstel van wet betreffende de naam van de nationale luchthaven;
Sprekers : de heren Van Ooteghem, de Wasseige, de Voorzitter, blz. 370.

g) Voorstel van wet waarbij eenheid wordt gebracht in de normen voor de instelling, de handhaving en de subsidiëring van betrekkingen in het onderwijs binnen het arrondissement Brussel-Hoofdstad;

h) Voorstel van wet tot bescherming van de verkoper bij faillissement van de koper;

i) Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie.

Mevrouw Delruelle-Ghobert. — Voorstel van wet houdende garanties voor de belastingplichtige.

De heer Henrion. — Voorstel van wet tot wijziging van de artikelen 187, 189, 190, 191, 192, 193 en 194 van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de benoemingsvoorwaarden van de magistraten.

De heer Egelmeers c.s. — Voorstel van wet betreffende het statuut van de ploegenarbeid.

M. Bataille et consorts. — Proposition de loi portant statut de reconnaissance nationale en faveur des hommes de 16 à 35 ans qui ont répondu à l'ordre de rejoindre les centres de recrutement de l'armée belge (Crab) le 10 mai 1940.

M. C. De Clercq et consorts :

a) Proposition de loi portant approbation de la Charte sociale européenne;

b) Proposition de loi complétant la loi du 20 septembre 1948 portant organisation de l'économie;

c) Proposition de loi relative à l'intégration des Antilles néerlandaises dans le champ d'action de la coopération belge au développement.

M. C. De Clercq :

a) Proposition de loi modifiant la loi du 5 décembre 1968 sur les conventions collectives de travail et les commissions paritaires;

b) Proposition de loi modifiant la loi du 24 février 1978 relative au contrat de travail du sportif rémunéré;

c) Proposition de loi modifiant les lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966;

d) Proposition de loi portant des mesures fiscales en faveur des handicapés;

e) Proposition de loi relative au petit chômage pour cause de comparution personnelle devant le tribunal;

f) Proposition de loi modifiant la loi du 29 mai 1952 organique du Conseil national du Travail.

M. Meyntjens et consorts. — Proposition de loi relative à l'émission de bons de valeur dans la distribution.

M. Henrion. — Proposition de loi abrogeant l'article 195 du Code judiciaire.

M. Van den Broeck et consorts. — Proposition de loi complétant l'article 3*bis* de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail.

INTERPELLATION (Demande) :

Page 370.

M. Vanlerberghe au Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation, sur « la mise au travail de chômeurs par les communes ».

PROPOSITIONS DE LOI (Dépôt) :

Page 371.

M. Pataer. — Proposition de loi modifiant les articles 52 et 59 de l'arrêté royal du 18 juillet 1966 portant coordination des lois sur l'emploi des langues en matière administrative.

MM. Lallemand et Eicher. — Proposition de loi relative au paiement des créances alimentaires.

MM. Lallemand et Spitaels. — Proposition de loi sur la consultation populaire des habitants des communes.

M. Lallemand. — Proposition de loi spéciale relative à la Région bruxelloise.

M. Close. — Proposition de loi relative à l'exercice de certains pouvoirs en cas de tension internationale grave.

MM. Cardoen et Weckx. — Proposition de loi modifiant l'article 78 de la loi du 5 janvier 1976 relative aux propositions budgétaires 1975-1976, qui règle la répartition de la dotation du Fonds des communes entre les régions.

M. Noerens. — Proposition de loi modifiant la loi du 11 septembre 1933 sur la protection des titres d'enseignement supérieur.

De heer Bataille c.s. — Voorstel van wet houdende toekenning van een statuut van nationale erkentelijkheid aan de mannen van 16 tot 35 jaar die het bevel hebben opgevolgd om zich op 10 mei 1940 bij de recruteringscentra van het Belgisch leger (RCBL) te vervoegen.

De heer C. De Clercq c.s. :

a) Voorstel van wet tot goedkeuring van het Europees Sociaal Handvest;

b) Voorstel van wet tot aanvulling van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven;

c) Voorstel van wet tot opneming van de Nederlandse Antillen in de werking van de Belgische ontwikkelingssamenwerking.

De heer C. De Clercq :

a) Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités;

b) Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 24 februari 1978 betreffende de arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars;

c) Voorstel van wet tot wijziging van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966;

d) Voorstel van wet houdende fiscale maatregelen ten gunste van de minder-validen;

e) Voorstel van wet betreffende klein verlet bij persoonlijk verschijnen voor het gerecht;

f) Voorstel van wet houdende wijziging van de wet van 29 mei 1952 tot inrichting van de Nationale Arbeidsraad.

De heer Meyntjens c.s. — Voorstel van wet betreffende de uitgifte van waardebons in de distributiesector.

De heer Henrion. — Voorstel van wet houdende opheffing van artikel 195 van het Gerechtelijk Wetboek.

De heer Van den Broeck c.s. — Voorstel van wet tot aanvulling van artikel 3*bis* van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

INTERPELLATIE (Verzoek) :

Bladzijde 370.

De heer Vanlerberghe tot de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie, over « de tewerkstelling van werklozen in de gemeenten ».

VOORSTELLEN VAN WET (Indiening) :

Bladzijde 371.

De heer Pataer. — Voorstel van wet tot wijziging van de artikelen 52 en 59 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966, houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

De heren Lallemand en Eicher. — Voorstel van wet betreffende de betaling van onderhoudsvorderingen.

De heren Lallemand en Spitaels. — Voorstel van wet betreffende de raadpleging van de gemeentebevolking.

De heer Lallemand. — Voorstel van bijzondere wet betreffende het Brusselse Gewest.

De heer Close. — Voorstel van wet betreffende de uitoefening van bepaalde bevoegdheden in geval van ernstige internationale spanningen.

De heren Cardoen en Weckx. — Voorstel van wet tot wijziging van artikel 78 van de wet van 5 januari 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1975-1976, houdende de verdeling van de dotatie van het Gemeentefonds over de gewesten.

De heer Noerens. — Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 11 september 1933 op de bescherming der titels van hoger onderwijs.

PRESIDENCE DE M. LEEMANS, PRESIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER LEEMANS, VOORZITTER

MM. Seeuws et Noerens, secrétaires, prennent place au bureau.
De heren Seeuws en Noerens, secretarissen, nemen plaats aan het bureau.

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 15 h 10 m.
De vergadering wordt geopend te 15 u. 10 m.

CONGE — VERLOF

M. Matthys, empêché, demande un congé.
Vraagt verlof : de heer Matthys, belet.

— Ce congé est accordé.
Dit verlof wordt toegestaan.

MM. Capoen, Op 't Eynde, Somers, Van Grembergen, Van In et Vandenhove, pour raison de santé; Hismans, pour des obligations professionnelles, demandent d'excuser leur absence à la réunion de cet après-midi.
Afwezig met bericht van verhindering : de heren Capoen, Op 't Eynde, Somers, Van Grembergen, Van In en Vandenhove, om gezondheidsredenen; Hismans, wegens beroepsplichten.

— Pris pour information.
Voor kennisgeving.

OVERLIJDEN VAN EEN OUD-SENATOR
DECES D'UN ANCIEN SENATEUR

De Voorzitter. — De Senaat zal met groot leedwezen kennis hebben genomen van het overlijden van de heer Laurent Merchiers, gewezen senator voor het arrondissement Gent-Eeklo en gewezen minister.

Le Sénat a été peiné d'apprendre le décès de M. Laurent Merchiers, ancien sénateur de l'arrondissement de Gand-Eeklo et ancien ministre.

Uw Voorzitter betuigt het rouwbeklag van de vergadering aan de familie van ons betreurd gewezen medelid.

Votre Président adresse les condoléances de l'assemblée à la famille de notre regretté ancien collègue.

COMMUNICATION — MEDEDELING

Parlement européen — Europees Parlement

M. le Président. — Par lettres des 30 janvier et 3 février 1986, le président du Parlement européen a transmis au Sénat :

1. Une résolution sur la position du Parlement européen sur l'Acte unique approuvé par la conférence intergouvernementale les 16 et 17 décembre 1985;

Bij brieven van 30 januari en 3 februari 1986, heeft de voorzitter van het Europese Parlement aan de Senaat overgezonden :

1. Een resolutie over het standpunt van het Europese Parlement inzake de Europese Akte die op 16 en 17 december 1985 door de intergouvernementele conferentie is goedgekeurd;

2. Une résolution sur le Livre blanc de la Commission des Communautés européennes au Conseil européen (Milan, 28-29 juin 1985) sur l'achèvement du marché intérieur;

2. Een resolutie over het Witboek van de Commissie van de Europese Gemeenschappen voor de Europese Raad (Milaan, 28-29 juni 1985) over de voltooiing van de interne markt;

— Renvoi à la commission des Relations extérieures.
Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen.

3. Une résolution clôturant la procédure de consultation du Parlement européen sur la proposition de la Commission des Communautés européennes au Conseil concernant une seizième directive en matière d'harmonisation des législations des Etats membres relatives aux taxes sur le chiffre d'affaires — système commun de taxe sur la valeur ajoutée : régime commun applicable à certains bien définitivement grevés de taxe sur la valeur ajoutée, importés par un consommateur final d'un Etat membre en provenance d'un autre Etat membre;

3. Een resolutie tot besluit van de raadpleging van het Europese Parlement inzake het voorstel van de Commissie van de Europese Gemeenschappen aan de Raad voor een zestiende richtlijn betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lid-staten inzake omzetbelasting — gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde : gemeenschappelijke regeling voor bepaalde definitief aan de BTW onderworpen goederen welke door een eindverbruiker van een lid-staat vanuit een andere lid-staat worden ingevoerd;

— Renvoi à la commission des Relations extérieures et, pour information, à la commission des Finances.
Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en, ter informatie, naar de commissie voor de Financiën.

4. Une résolution sur l'application de la peine de mort et l'adhésion au sixième protocole de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales;

4. Een resolutie over de afschaffing van de doodstraf en de toetreding tot het zesde protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;

— Renvoi à la commission de Relations extérieures et, pour information, à la commission de la Justice.
Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en, ter informatie, naar de commissie voor de Justitie.

5. Une résolution sur une convention sur le brevet européen.

5. Een resolutie over een Europese octrooiovereenkomst.

— Renvoi à la commission des Relations extérieures et, pour information, à la commission de l'Economie.
Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en, ter informatie, naar de commissie voor de Economische Aangelegenheden.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES

Wijzigingen

COMPOSITION DE COMMISSIONS

Modifications

De Voorzitter. — Bij het bureau is een voorstel ingediend om in de commissies voor de Economische Aangelegenheden en de Financiën

de heer Verdonck te vervangen door mevrouw Buyse als effectief lid en in de commissies voor de Sociale Aangelegenheden, de Binnenlandse Aangelegenheden en de naturalisaties als plaatsvervangend lid.

Le bureau est saisi d'une proposition tendant à remplacer M. Verdonck par Mme Buyse au sein des commissions de l'Economie et des Finances comme membre effectif et au sein des commissions des Affaires sociales, de l'Intérieur et des naturalisations comme membre suppléant.

Geen bezwaar ?

N'y a-t-il pas d'opposition à ces remplacements ?

Dan is aldus besloten.

Il en est ainsi décidé.

ONTWERP VAN WET OP DE GEMEENTEPOLITIE

Hervatting van de onbeslist gebleven naamstemming over het verzoek om verwijzing naar de verenigde commissies voor de Binnenlandse Aangelegenheden en voor de Justitie

PROJET DE LOI SUR LA POLICE COMMUNALE

Reprise du vote nominatif resté sans résultat sur la demande de renvoi aux commissions réunies de l'Intérieur et de la Justice

De Voorzitter. — Aangezien de tweede naamstemming eveneens onbeslist is gebleven omdat het quorum niet was bereikt, moeten wij nu opnieuw overgaan tot stemming over het verzoek om verwijzing naar de verenigde commissies voor de Binnenlandse Aangelegenheden en voor de Justitie van het ontwerp van wet op de gemeentepolitie.

Etant donné que le deuxième vote nominatif est également resté sans résultat puisque le Sénat n'était pas en nombre, il va être procédé à un nouveau vote sur la demande de renvoi du projet de loi sur la police communale aux commissions réunies de l'Intérieur et de la Justice.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

154 membres sont présents.
154 leden zijn aanwezig.
96 votent non.
96 stemmen neen.
51 votent oui.
51 stemmen ja.
7 s'abstiennent.
7 onthouden zich.

En conséquence, la demande de renvoi n'est pas adoptée.

Derhalve is het verzoek om verwijzing niet aangenomen.

Ont voté non :
Hebben neen gestemd :

Mme Aelvoet, MM. Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bataille, Bens, Bock, Boël, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buchmann, Mme Buyse, MM. Cardoen, Cerexhe, Claeys, Close, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Bondt, De Clercq, Decléty, de Clippele De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deprez, De Seranno, Desmarets, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Didden, Doumont, Falise, Flagothier, Friederichs, G. Geens, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Gryp, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Kelchtermans, Langendries, Laverge, Lenfant, Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Monfils, Nicolas, Noerens, Ottenbourgh, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pede, Peetermans, Poullet, Remacle, Saulmont, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, M. Trussart, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vaes, Van den Broeck, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborght, Vandermarliere, Vandersmissen, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Vanhaverbeke, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Mme Van Puymbroeck, MM. Van Rompaey, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté oui :
Hebben ja gestemd :

MM. Adriaensens, Basecq, Boel, Borremans, Bourgois, Collignon, Content, Mme Coorens, MM. De Baere, De Bremaeker, Dehousse, Delcroix, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, Deworme, De Wulf, Donnay, Eicher, Gevenois, Grosjean, Guillaume, Hofman, Holsbeke, Kenzeler, Knuts, Lafosse, Lallemand, Lepaffe, Mme Lieten-Croes, MM. Minet, Moens, Mommerency, Mouton, Paque, Pataer, Pinoie, Poulain, Mme Rifflet-Knauer, MM. Schellens, Schoeters, Seeuws, Smitz, Spitaels, Taminiaux, Mmes Thiry, Truffaut, MM. Van Der Niepen, Vanlerberghe, Verschueren et Wyninckx.

Se sont abstenus :
Hebben zich onthouden :

MM. A. Geens, Luyten, Meyntjens, Valkeniers, Vandekerckhove, Van In et Vervaet.

De Voorzitter. — Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden, de reden van hun onthouding mede te delen.

Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

De heer Luyten. — Mijnheer de Voorzitter, de houding van onze fractie gedurende de stemmingen van de voorbije dagen was : niet weg te gaan uit de zaal. Wij wilden het debat laten beginnen. Wij hebben ons nu onthouden om te kunnen vragen dat de minister rekening zou houden met een aantal amendementen van de oppositie die systematisch werden verworpen in de commissie. Nu is er minder tijdgebrek dan in juli en wij hebben een reeks amendementen ingediend die inhoudelijk belangrijke wijzigingen kunnen aanbrengen in dit ontwerp. Wij vragen dus uitdrukkelijk dat aan de bekommeringen van de oppositie zou worden tegemoetgekomen zodat de veiligheid van de burger kan worden gecoördineerd met de organieke wet.

ONTWERP VAN WET TOT VASTSTELLING VAN DE NEDERLANDSE TEKST EN TOT AANPASSING VAN DE FRANSE TEKST VAN DE WET VAN 19 DECEMBER 1864 BETREFFENDE DE STICHTINGEN TEN VOORDELE VAN HET OPENBAAR ONDERWIJS OF TEN BATE VAN BURSALEN

Stemming

PROJET DE LOI ETABLISSANT LE TEXTE NEERLANDAIS ET ADAPTANT LE TEXTE FRANÇAIS DE LA LOI DU 19 DECEMBRE 1864 RELATIVE AUX FONDATIONS EN FAVEUR DE L'ENSEIGNEMENT PUBLIC OU AU PROFIT DES BOURSIERS

Vote

De Voorzitter. — Wij gaan over tot de stemming over het geheel van het ontwerp van wet tot vaststelling van de Nederlandse tekst en tot aanpassing van de Franse tekst van de wet van 19 december 1864 betreffende de stichtingen ten voordele van het openbaar onderwijs of ten bate van bursalen.

Nous passons au vote de l'ensemble du projet de loi établissant le texte néerlandais et adaptant le texte français de la loi du 19 décembre 1864 relative aux fondations en faveur de l'enseignement public ou au profit des boursiers.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

156 membres sont présents.
156 leden zijn aanwezig.
106 votent oui.
106 stemmen ja.
50 s'abstiennent.
50 onthouden zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera soumis à la sanction royale.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

Mme Aelvoet, MM. Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bataille, Bens, Bock, Boël, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buchmann, Mme Buyse, MM. Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claeys, Close, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Bondt, De Clercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deprez, De Seranno, Desmarets, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Didden, Doumont, Falise, Flagothier, Friederichs, A. Geens, G. Geens, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Gryp, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Kelchtermans, Langendries, Laverge, Lenfant, Lepaffe, Lutgen, Luyten, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Meyntjens, Monfils, Nicolas, Noerens, Ottenbourgh, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pede, Peetermans, Poullet, Remacle, Saulmont, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, M. Trussart, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vaes, Valkeniers, Van Daele, Vandekerckhove, Van den Broeck, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborght, Vandermarliere, Vandersmissen, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Vanhaverbeke, Van houtte, Van In, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Mme Van Puym-broeck, MM. Van Rompaey, Vervaet, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens et Leemans.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Adriaensens, Basecq, Boel, Borremans, Bourgois, Collignon, Content, Mme Coorens, MM. De Baere, De Bremaeker, Dehousse, Delcroix, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, Deworme, De Wulf, Donnay, Eicher, Gevenois, Grosjean, Guillaume, Hofman, Holsbeke, Kenzeler, Knuts, Lafosse, Lallemand, Mme Lieten-Croes, MM. Minet, Moens, Mommerency, Mouton, Paque, Pataer, Pinoie, Poulain, Mme Rifflet-Knauer, MM. Schellens, Schoeters, Seeuws, Smitz, Spitaels, Taminiaux, Mmes Thiry, Truffaut, MM. Van Der Niepen, Vanlerberghe, Verschueren et Wyninckx.

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 8 FEBRUARI 1974 TOT WIJZIGING VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 15 APRIL 1958, GEWIJZIGD DOOR HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 10 MAART 1965, HOUDENDE BEZOLDIGINGSREGELING VAN HET ONDERWIJZEND, WETENSCHAPPELIJK EN DAARMEE GELIJKGESTELD PERSONEEL VAN HET MINISTERIE VAN OPENBAAR ONDERWIJS

Stemming

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 8 FEVRIER 1974 MODIFIANT L'ARRETE ROYAL DU 15 AVRIL 1958, MODIFIE PAR L'ARRETE ROYAL DU 10 MARS 1965, PORTANT STATUT PECUNIAIRE DU PERSONNEL ENSEIGNANT, SCIENTIFIQUE ET ASSIMILE DU MINISTERE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE

Vote

De Voorzitter. — Wij gaan over tot de stemming over het geheel van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 8 februari 1974 tot wijziging van het koninklijk besluit van 15 april 1958, gewijzigd door het koninklijk besluit van 10 maart 1965, houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het ministerie van Openbaar Onderwijs.

Nous passons au vote de l'ensemble du projet de loi modifiant la loi du 8 février 1974 modifiant l'arrêté royal du 15 avril 1958, modifié par l'arrêté royal du 10 mars 1965, portant statut pécuniaire du personnel enseignant, scientifique et assimilé du ministère de l'Instruction publique.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

157 membres sont présents.

157 leden zijn aanwezig.

106 votent oui.

106 stemmen ja.

51 s'abstiennent.

51 onthouden zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera soumis à la sanction royale.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

Mme Aelvoet, MM. Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bataille, Bens, Bock, Boël, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buchmann, Mme Buyse, MM. Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claeys, Close, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Bondt, De Clercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deprez, De Seranno, Desmarets, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Didden, Doumont, Falise, Flagothier, Friederichs, A. Geens, G. Geens, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Gryp, Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Kelchtermans, Langendries, Laverge, Lenfant, Lepaffe, Lutgen, Luyten, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Meyntjens, Monfils, Nicolas, Noerens, Ottenbourgh, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pede, Peetermans, Poullet, Remacle, Saulmont, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, M. Trussart, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vaes, Valkeniers, Van Daele, Vandekerckhove, Van den Broeck, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborght, Vandermarliere, Vandersmissen, J. Van Eetvelt, V. Van Eetvelt, Vangeel, Vanhaverbeke, Van houtte, Van In, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Mme Van Puym-broeck, MM. Van Rompaey, Vervaet, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens et Leemans.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Adriaensens, Basecq, Boel, Borremans, Bourgois, Collignon, Content, Mme Coorens, MM. De Baere, De Bremaeker, Dehousse, Delcroix, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, Deworme, De Wulf, Donnay, Eicher, Gevenois, Grosjean, Guillaume, Hofman, Holsbeke, Hotyat, Kenzeler, Knuts, Lafosse, Lallemand, Mme Lieten-Croes, MM. Minet, Moens, Mommerency, Mouton, Paque, Pataer, Pinoie, Poulain, Mme Rifflet-Knauer, MM. Schellens, Schoeters, Seeuws, Smitz, Spitaels, Taminiaux, Mmes Thiry, Truffaut, MM. Van Der Niepen, Vanlerberghe, Verschueren et Wyninckx.

De Voorzitter. — Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden, de reden van hun onthouding mede te delen.

Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

M. Lallemand. — Le groupe socialiste s'est abstenu pour les raisons invoquées mardi dernier par notre collègue M. Hismans.

INTERPELLATIE VAN DE HEER PATAER TOT DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN OVER « DE VERANTWOORDELIJKHEID VAN DE REGERING IN VERBAND MET HET AL DAN NIET TOT STAND KOMEN VAN EEN NIEUWE OVEREENKOMST OMTRENT DE ERELONEN VAN DE ARTSEN »

Stemming over de eenvoudige motie

INTERPELLATION DE M. PATAER AU MINISTRE DES AFFAIRES SOCIALES ET DES REFORMES INSTITUTIONNELLES SUR « LA RESPONSABILITE DU GOUVERNEMENT DANS LA REALISATION OU NON D'UN ACCORD SUR UNE NOUVELLE CONVENTION EN MATIERE D'HONORAIRES MEDICAUX »

Vote sur la motion pure et simple

De Voorzitter. — Dames en heren, tot besluit van de interpellatie van de heer Pataer tot de minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen werden twee moties ingediend.

Mesdames, messieurs, deux motions ont été déposées en conclusion de l'interpellation de M. Pataer au ministre des Affaires sociales et des Réformes institutionnelles.

De ene, de eenvoudige motie, door de heer Langendries, mevrouw Delruelle, mevrouw Herman en de heer Constant De Clercq, luidt :

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Pataer over « de verantwoordelijkheid van de regering in verband met het al dan niet tot stand komen van een nieuwe overeenkomst omtrent de erelonen van de artsen » en het antwoord van de minister van Sociale Zaken,

Gaat over tot de orde van de dag. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Pataer sur « la responsabilité du gouvernement dans la réalisation ou non d'un accord sur une nouvelle convention en matière d'honoraires médicaux » et la réponse du ministre des Affaires sociales,

Passe à l'ordre du jour. »

De andere, door de heren Egelmeers, Wyninckx en De Smeyter, luidt :

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer P. Pataer aan het adres van de minister van Sociale Zaken;

Stelt vast dat de regering a priori de inhoud van een akkoord tussen artsen en ziekenfondsen heeft aanvaard, terwijl ze de aanvaarding van een akkoord tussen vakbonden en werkgevers afhankelijk heeft gemaakt van welbepaalde voorwaarden;

Stelt vast dat de regering bij het tot stand komen van het jongste akkoord tussen artsen en ziekenfondsen zich al te vérgaand heeft geëngageerd inzake het invoeren van een numerus clausus voor de studenten in de geneeskunde en het statuut voor de ziekenhuisartsen;

Stelt vast dat het zo pas gesloten akkoord tevens wordt bezwaard door engagementen van regeringswege die volkomen ontsnappen aan de bevoegdheid van het medico-mutualistisch kollege;

Betreurt dat de regering deze ingrijpende maatregelen wil doorvoeren via de procedure van de bijzondere machten. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Pataer au ministre des Affaires sociales,

Constate que le gouvernement a accepté à priori le contenu d'un accord entre médecins et mutualités, alors qu'il a lié l'acceptation d'un accord entre syndicats et patrons à des conditions précises;

Constate que le gouvernement s'est engagé trop loin, lors de la conclusion du récent accord entre médecins et mutualités, en ce qui concerne l'instauration d'un numerus clausus pour les étudiants en médecine et le statut du médecin hospitalier;

Constate que l'accord qui vient d'être conclu est également hypothéqué par des engagements de la part du gouvernement, qui échappent entièrement à la compétence du collège médico-mutualiste;

Déplore que le gouvernement entende exécuter ces mesures radicales par la procédure des pouvoirs spéciaux. »

Overeenkomstig ons reglement stemmen wij over de eenvoudige motie die de voorrang heeft.

Conformément à notre règlement, nous votons sur la motion pure et simple qui bénéficie de la priorité.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

151 membres sont présents.

151 leden zijn aanwezig.

89 votent oui.

89 stemmen ja.

62 votent non.

62 stemmen neen.

En conséquence, la motion pure et simple est adoptée.

Derhalve is de eenvoudige motie aangenomen.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Akkermans, Anciaux, Anthuenis, Antoine, Aubecq, Bataille, Bens, Bock, Boël, J. A. Bosmans, J. H. Bosmans, Buchmann, Mme Buyse, MM. Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claeys, Close, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Bondt, De Clercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mmes Delruelle-Ghobert, Demeulenaere-Dewilde, MM. Demuyter, Deprez, De Seranno, Desmarets, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Didden, Doumont, Falise, Flagothier, Friederichs, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, MM. Hatry, Hazette, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Kelchtermans, Langendries, Laverge, Lenfant, Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Monfils, Nicolas, Noerens, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pede, Peetermans, Remacle, Saulmont, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mmes Staels-Dompas, Tyberghien-Vandenbussche, MM. Van Daele, Van den Broeck, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vanderborght, Vandermarliere, Vandersmissen, J. Van Eetvelt, Vangeel, Vanhaverbeke, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Waltniel, Weckx, Willemsens, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

M. Adriaensens, Mme Aelvoet, MM. Basecq, Boel, Borremans, Bourgois, Collignon, Content, Mme Coorens, MM. De Baere, De Bremaeker, Dehousse, Delcroix, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, De Wulf, Donnay, Eicher, A. Geens, Gevenois, Grosjean, Gryp, Guillaume, Hofman, Holsbeke, Hotyat, Kenzeler, Knuts, Lafosse, Lallemand, Lepaffe, Mme Lieten-Croes, MM. Luyten, Meyntjens, Minet, Moens, Mommerency, Mouton, Paque, Pataer, Pinoie, Poulain, Mme Rifflet-Knauer, MM. Schellens, Schoeters, Seeuws, Smitz, Spitaels, Taminiaux, Mmes Thiry, Truffaut, MM. Trussart, Vaes, Vandekerckhove, Van Der Niepen, Van In, Vanlerberghe, Mme Van Puymbroeck, MM. Verschueren, Vervaet en Wyninckx.

ORDRE DES TRAVAUX

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

M. le Président. — La commission du travail parlementaire vous propose d'examiner aujourd'hui le projet de loi sur la police communale. Des orateurs se sont inscrits dans la discussion générale pour un temps de parole de deux heures et demie à trois heures.

Je vous propose d'interrompre nos travaux vers 18 heures, après avoir entendu la réponse du ministre et les répliques éventuelles. Nous clôturerons alors la discussion générale.

Notre séance du soir sera consacrée à l'examen des articles et d'une cinquantaine d'amendements qui s'y rattachent. Les votes sur les amendements, sur les articles et sur l'ensemble du projet de loi interviendront dans la soirée.

Demain, vendredi 7 février 1986, nous nous réunirons à 14 heures pour entendre les questions orales et les interpellations figurant à notre ordre du jour.

Le Sénat est-il d'accord sur cet ordre des travaux ?

Is de Senaat het daarmede eens ? *(Instemming.)*

Il en est ainsi décidé.

Dan is hiertoe besloten.

PROJET DE LOI SUR LA POLICE COMMUNALE

Discussion générale

ONTWERP VAN WET OP DE GEMEENTEPOLITIE

Algemene beraadslaging

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet de loi sur la police communale.

Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet op de gemeentepolitie.

La discussion générale est ouverte.

De algemene beraadslaging is geopend.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer De Kerpel, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, het wetsontwerp, dat hier ter tafel ligt, komt tegemoet aan een tweevoudige behoefte.

Op de eerste plaats is een ieder in ons land sinds vele jaren overtuigd van de noodzaak om de verschillende wetsbepalingen nopens de gemeentepolitie onder te brengen in één enkele wet van organieke aard. Deze wetsbepalingen zijn momenteel zeer verspreid, en gaan zelfs terug tot twee decreten uit de 18e eeuw, respectievelijk het decreet van 14 december 1789 houdende inrichting der municipaliteiten en het

decreet van 16-24 augustus 1790 over de rechterlijke organisatie. We moeten hieraan toevoegen dat deze wetsbepalingen niet alleen hun oorsprong vinden in de gemeentewet maar daarenboven in het Veldwetboek en het Wetboek van strafvordering.

Op de tweede plaats hebben een aantal gebeurtenissen, die zich de afgelopen maanden in ons land hebben afgespeeld, onze bevolking op wrede wijze gesensibiliseerd voor het probleem van de veiligheid. De vraag is derhalve gerezen in hoeverre de gemeentepolitie de dag van vandaag ertoe in staat is het hoofd te bieden aan deze nieuwe uitdagingen. De nieuwe wet moet de gemeentelijke politie de mogelijkheid bieden om in ons veiligheidssysteem, de plaats te bekleden die haar toekomt.

Historici zullen niet kunnen beweren dat de wetgever bij het tot stand brengen van deze belangrijke wet over één nacht ijs is gegaan.

Het wetsontwerp op de gemeentepolitie werd op 16 oktober 1984 ingediend in de Kamer van volksvertegenwoordigers en werd aldaar in commissie onderzocht te zamen met twee wetsvoorstellen, die handelen over dezelfde materie en die voordien werden ingediend, namelijk een wetsvoorstel van de heer Detremmerie, ingediend op 12 oktober 1982, en een wetsvoorstel van de heer Cardoen en consoorten, ingediend op 11 oktober 1983.

Nadat eerder daaromtrent grondige besprekingen hadden plaatsgevonden in de Vereniging van Belgische steden en gemeenten, wijdde de Kamercommissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden, talrijke vergaderingen aan dit wetsontwerp waarna de openbare vergadering de eindtekst goedkeurde met 117 tegen 11 stemmen, bij 17 onthoudingen.

Het door de Kamer van volksvertegenwoordigers overgezonden ontwerp werd in uw commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden tijdens de vorige legislatuur in acht vergaderingen zeer grondig besproken. Deze besprekingen werden evenwel afgebroken door de ontbinding van het Parlement. Uw vernieuwde commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden besprak het ontwerp uiteindelijk op 7 januari 1986.

Het wetsontwerp vertoont drie krachtlijnen.

Ten eerste, de nieuwe wetteksten worden in de gemeentewet ingevoegd.

Zulks betekent concreet dat inzake de gemeentepolitie de gewone voogdij blijft gelden. De gemeentelijke autonomie wordt dan ook in genen dele gewijzigd. De centrale overheid treedt slechts op om minimale voorwaarden vast te stellen die de kwaliteit en de doeltreffendheid van de gemeentepolitie moeten verbeteren. Binnen het raam van de bevoegdheden, die ter zake aan de Koning worden toegekend, zullen zo spoedig mogelijk een aantal uitvoeringsbesluiten worden uitgewerkt en de belangrijkste daarvan zouden zelfs tegelijkertijd met de wet worden bekendgemaakt.

Moge ik in dat verband verwijzen naar de verbintenis door de minister aangegaan om de ontwerpen van die besluiten mede te delen aan de leden van de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden, zodat iedereen zijn opmerkingen zal kunnen maken.

Ten tweede, de opdrachten van de gemeentepolitie worden nader omschreven.

In deze omschrijving is het herhaaldelijk aangewezen gebleken te refereren aan de wet op de rijkswacht, meer bepaald voor de uitoefening van taken die identiek zijn. Anderzijds blijven de taken van de gemeentepolitie onderverdeeld in taken van administratieve en in taken van gerechtelijke politie met alle implicaties van dien. Inzake de coördinatie van de diensten van de gemeentepolitie wordt in de oprichting voorzien van een coördinatiecommissie van de gemeentelijke politiediensten. Deze coördinatie wordt gemakkelijker wanneer de gemeentelijke autonomie strikt wordt in acht genomen. Anderzijds zal de coördinatie van de verschillende politiekorpsen onderling — de gemeentepolitie, de rijkswacht en gerechtelijke politie — worden tot stand gebracht in een volgende fase. Vooraf dient de gemeentepolitie te worden geherwaardeerd en op gelijke voet te worden gebracht met de andere politiekorpsen.

Ten derde, de veldpolitie wordt behouden.

Het is de gemeenteraad die er in voorkomend geval toe bevoegd is aan de gemeentepolitie een landelijk of een stedelijk karakter te verlenen. Het wetsontwerp schenkt aan de gemeenten, die kiezen voor een landelijke politie, de middelen om zo goed mogelijk in te staan voor alle opdrachten, die in stedelijke gemeenten door de stedelijke politie worden uitgeoefend. Het spreekt vanzelf dat deze aanpassing zal moeten gebeuren onder nauwkeurig toezicht, en dat zij daarenboven zal gepaard gaan met een inhaalopleiding van het betrokken personeel.

Hoewel in uw commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden dit wetsontwerp gunstig werd onthaald, werden niettemin een aantal amendementen ingediend en besproken met betrekking tot sommige aspecten van de nieuwe wet.

Deze amendementen, *in extenso* opgenomen in ons schriftelijk verslag, waren in ruime mate geïnspireerd door de bekommering geuit door de koninklijke federatie van commissarissen en adjunct-commissarissen van politie van België. Zij werden in uw commissie onderzocht en tenslotte op voorstel van de regering verworpen met 13 tegen 7 stemmen.

De voorgestelde nieuwe artikelen waarop een amendement werd ingediend, zijn door uw commissie aangenomen met 13 stemmen, bij 7 onthoudingen. De voorgestelde nieuwe artikelen waarop geen amendement werd ingediend, werden aangenomen bij eenparigheid van de twintig aanwezige leden.

Het geheel van het ontwerp van wet werd door uw commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden aangenomen met 19 stemmen, bij 1 onthouding.

Volledigheidshalve dient hieraan te worden toegevoegd dat de onthouding bij de goedkeuring van het verslag door de betrokken commissaris werd gemotiveerd met klachten in verband met de tijdige toezendig van de uitnodigingen en de desbetreffende parlementaire stukken.

Het moge deze vergadering behagen het wetsontwerp op de gemeentepolitie op haar beurt goed te keuren.

Mijnheer de Voorzitter, alvorens deze tribune te verlaten wil ik toch nog in mijn eigen naam een aantal beschouwingen geven. Ik kan over dit onderwerp enkel gevoelgeladen spreken. Ik ben ten zeerste begaan met dit probleem.

Ik woon te Aalst. Ik ben de enige Aalstenaar in de Senaat. Als inwoner van deze stad ben ik van heel dichtbij getuige geweest van de moorddadige aanslag die, begin november vorig jaar, het leven heeft gekost aan een aantal personen en waarbij anderen zeer zwaar werden gewond. Deze aanslag heeft bij onze bevolking diepe beroering verwekt. Nog geruime tijd zal men in Aalst niet op een zakelijke en onverschillige toon kunnen spreken over de veiligheid of de onveiligheid. Dit zal niemand verwonderen, als men weet dat drie maanden na de aanslag talrijke families nog in rouw gedompeld zijn, dat twee slachtoffers nog steeds gehospitaliseerd zijn en, waarschijnlijk tevergeefs, vechten om hun verwondingen te boven te komen. Eén jonge man, vader van twee kleine kinderen, verblijft nog steeds zwaar gewond in het academiscch ziekenhuis van Gent. Een knaapje van tien jaar, dat bij deze aanslag in één klap zijn vader, moeder en zusje verloor, ligt ook nog steeds in het ziekenhuis en onderging er reeds negen heelkundige ingrepen.

Hoewel de verontwaardiging van de bevolking over deze aanslag bijzonder groot is, zijn de vragen die worden gesteld en de verwijten dienaangaande niet gericht tegen de politiemensen zelf. De bevolking is over het algemeen van mening dat de politie, gelet op de context waarin ze moet werken en de middelen waarover ze beschikt, er eigenlijk nog het beste van gemaakt heeft. Maar de bevolking is bijzonder streng voor de politieke verantwoordelijken. De bevolking begrijpt niet hoe het mogelijk is dat de politieke verantwoordelijken van dit land, meer speciaal Kamer en Senaat, jaren hebben laten voorbijgaan en de kansen niet hebben gegrepen om op wettelijk vlak het nodige kader te scheppen zodat de politie in optimale omstandigheden haar taken zou kunnen uitoefenen. Onze bevolking wacht met ongeduld op initiatieven van de wetgever en kijkt naar ons om te zien wat wij ervan gaan terechtbrengen.

Mijnheer de Voorzitter, sta mij toe bij deze gelegenheid te stellen dat de goedkeuring van dit wetsontwerp op de gemeentepolitie de eerste onontbeerlijke voorwaarde is om ter zake initiatieven te nemen. Door de goedkeuring van dit ontwerp zullen de drie politiekorpsen op voet van gelijkheid en in een geest van goede samenwerking kunnen optreden.

Mag ik de leden van de Senaat dan ook met aandrang vragen dit ontwerp zo vlug mogelijk goed te kleuren, wat overigens al eerder had moeten gebeuren, en er zeker geen politiek steekspel van te maken ? In dezelfde geest wil ik een oproep richten tot de regering, meer bepaald tot de minister van Binnenlandse Zaken om onverwijld ter zake de uitvoeringsbesluiten uit te vaardigen omdat zij op het terrein aan de politie nieuwe mogelijkheden moeten geven.

Ik weet dat iedereen in deze vergadering bijzonder gevoelig is voor de individuele vrijheid en voor de privacy en dat wij nogal terughoudend reageren wanneer hier nieuwe wetten nopens de veiligheid moeten worden goedgekeurd. Toch wil ik erop aandringen, in de eerste plaats bij de regering, zo spoedig mogelijk werk te maken van het veiligheidsontwerp want het is slechts door onze verantwoordelijkheid op dat gebied op ons te nemen dat wij onze geloofwaardigheid bij de bevolking zullen kunnen vrijwaren. *(Applaus op talrijke banken.)*

M. le Président. — La parole est à M. Paque.

M. Paque. — Monsieur le Président, la discussion de ce projet sur la police communale démontre deux choses essentielles : premièrement, que le Parlement est toujours capable de jouer pleinement son rôle de législateur; deuxièmement, que les mesures élaborées par les cabinets ministériels sont parfois à corriger très profondément.

En effet, ce projet de loi a été « suscité » par une initiative parlementaire, en l'occurrence la proposition de M. Cardoen. Elle était le résultat d'une étude, très longue d'ailleurs, de l'Union des villes et communes belges. En outre, le projet du gouvernement a été totalement modifié par le travail de la commission de l'Intérieur de la Chambre, si bien que la nouvelle loi sur la police communale ne sera pas l'œuvre du gouvernement, mais bien celle du Parlement.

Il est important pour nous que la refonte de la législation sur la police communale soit insérée dans la loi communale. Cela réaffirme notre attachement à l'autonomie des communes, c'est-à-dire au premier échelon des pouvoirs. C'est le plus proche des citoyens et, par conséquent, le plus démocratique.

Nous avons craint que le projet initial traduise une volonté centralisatrice du gouvernement qui aurait fait échapper, en partie, la police communale au pouvoir des autorités communales, contrairement à la tradition. Il importe que cette police reste également proche du citoyen et ne devienne pas une espèce de seconde gendarmerie sur laquelle le ministre de l'Intérieur aurait trop d'influence. Il faut, au contraire, que chaque bourgmestre puisse contrôler son corps de police et lui donner les instructions qui correspondent aux réalités propres de chaque commune.

A ce propos, nous restons partisans de la tutelle exercée par la Région selon la loi du 8 août 1980. C'est d'ailleurs l'avis du Conseil d'Etat qui estimait que les dispositions de l'avant-projet devraient être adaptées de manière à ne pas empiéter sur les pouvoirs des Régions wallonne et flamande.

Il était, en outre, indispensable de coordonner de façon définitive la réglementation relative à la police communale. L'Union des villes et communes en était consciente puisqu'elle y a consacré une longue étude préparée par des commissions composées de commissaires de police et de délégués de la police rurale. L'insécurité augmente. Il devient donc indispensable de donner aux communes les moyens nécessaires d'y faire face et, autant que possible, d'exercer une action préventive contre la délinquance.

Ce but ne pourra être atteint qu'en permettant la coordination des actions de police communale en assurant une formation plus approfondie aux agents. Il faudrait également leur fournir un équipement qui permette d'assumer leurs tâches.

Un autre avantage du renforcement de la police communale auquel, je vous le rappelle, nous sommes particulièrement sensibles, tient au fait que son existence supprime la tentation de créer d'autres corps de police qui ne donneraient peut-être pas toutes les garanties d'un contrôle démocratique.

Devant la montée de l'insécurité, je voudrais exprimer une remarque d'ordre général. Une partie importante de la petite délinquance, voire de la délinquance moyenne, est causée par la paupérisation accrue de la population. Cette situation est le résultat de la politique de trop grande austérité voulue par le gouvernement et imposée par les pouvoirs spéciaux.

Bien sûr — tout le monde en conviendra —, il faut stopper l'accroissement inquiétant des agressions, des vols, des hold-up, de manière plus efficace qu'actuellement. Toutefois, en agissant de la sorte, on supprime les effets d'une mauvaise situation mais on ne soigne pas la cause, qui tient dans le chômage, qui ne se résorbe pas de façon significative, et dans les coupes sombres opérées dans la sécurité sociale, qui n'offre plus une sécurité d'existence suffisante. C'est la dégradation de la situation économique à laquelle il n'est pas porté remède qui suscite une partie de cette délinquance qu'il faut, par ailleurs, réprimer.

Il est évident que le renforcement des polices communales va entraîner de nouvelles charges pour les communes; des ressources correspondantes devront donc être prévues. Elles se justifient d'autant plus que les polices communales effectuent, notamment pour le compte du ministre de la Justice, une série de tâches administratives et judiciaires. Il n'y a pas d'autonomie communale réelle si des tâches sont imposées aux communes tandis que les ressources nécessaires leur sont refusées. J'espère que le ministre de l'Intérieur pourra me rassurer sur ce point.

Je formulerai, monsieur le ministre, un double regret, à savoir que le projet de loi sur la police communale ne soit pas examiné en même temps que le projet réglementant le commerce des armes et celui réglementant les sociétés de gardiennage, ces matières me paraissant complémentaires.

Nous avons indiqué notre attachement à une police démocratique sous l'autorité de chaque bourgmestre. Nous la voulons efficace, bien équipée et bien formée. Nous ne désirons pas que se développent des polices parallèles qui ne seraient pas soumises à une autorité démocratique. Les sociétés de gardiennage dont les effectifs sont parfois fort importants ne doivent pas constituer ce danger. C'est à la police que revient la tâche de faire régner la sécurité, et non à des sociétés privées. Si le projet de loi a été profondément remanié par la Chambre des représentants, à la commission de l'Intérieur du Sénat aucun amendement n'a été accepté par la majorité. Nous pensons que, malgré les améliorations apportées au texte initial du ministre de l'Intérieur, des modifications devraient encore intervenir. Nos amendements ont pour objet d'enlever toute ambiguïté à propos de la tutelle qui devrait s'exercer par la Région et de réaffirmer la responsabilité du bourgmestre en qualité de chef de la police.

En matière de maintien de l'ordre, il convient de permettre au bourgmestre de jouer pleinement son rôle traditionnel. Les événements du Heysel ont suffisamment démontré que l'ordre public n'est pas mieux assuré lorsque le maintien de l'ordre est confié à d'autres qu'à la police communale. En cas de mouvements sociaux, c'est au bourgmestre d'apprécier les mesures à prendre pour assurer la sécurité des habitants de sa commune.

Bien que ce projet marque indéniablement un progrès par rapport à la situation actuelle de la police communale, il ne répond toutefois pas entièrement à notre attente. En effet, si nous sommes sensibles à l'amélioration qu'il est susceptible d'apporter en matière de sécurité et d'efficacité, nous regrettons cependant certains de ses aspects insuffisamment municipalistes. *(Applaudissements sur divers bancs.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Peetermans.

De heer Peetermans. — Mijnheer de Voorzitter, il hecht eraan in de eerste plaats onze geachte collega De Kerpel te feliciteren met zijn kernachtig verslag. Het is geen gemakkeiljke opdracht de gedachtengang van commissiewerkzaamheden weer te geven, vooral niet wanneer deze onderbroken werden door een parlementsontbinding en uw commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden als gevolg daarvan, haar werkzaamheden in een gewijzigde samenstelling moest verder zetten.

Mijnheer de Voorzitter, voorstellen en/of ontwerpen van wet, zoals het voor ons liggend ontwerp op de gemeentepolitie, met andere woorden, wetswijzigingen die een verdere organisatie of reorganisatie beogen van een onderdeel van de zogenaamde gewapende macht, moeten het karakter van een delicate opdracht blijven behouden en als dusdanig met de nodige omzichtigheid worden benaderd, niet alleen omwille van de rechtstreekse impact op de handhaving van de openbare orde en de bescherming van de veiligheid van de burgers, maar vooral omdat we het de parlementaire democratie verschuldigd zijn.

Vandaar dat het mij uitermate verheugt vast te stellen dat dit ontwerp niet alleen het verder in stand houden van een gemeentelijke politie waarborgt, wat zeer positief is omwille van haar directe verbondenheid met de plaatselijke bevolking, maar evenzeer omdat het juridisch statuut van de gemeentelijke politie nu nauwkeuriger wordt vastgesteld.

Hierdoor wordt vooral de door sommigen voorgestane versmelting van rijkswacht en politie tot een sterke nationale eenheidspolitie volledig tenietgedaan. Trouwens, dit voorstel — zogezegd ingegeven door principes van rationaliteit en doeltreffendheid — is niet zonder gevaar voor het verder bestaan van onze democratische staatsorganisatie. Integendeel, het naast elkaar bestaan van de politie en rijkswacht, voor hun bevoegdheid ondergeschikt aan twee verschillende departementen, is juist een democratische waarborg. Een goede wederzijdse organisatie kan het euvel van een mogelijke rivaliteit uitsluiten en de beoogde coördinatie verwezenlijken.

In dit opzicht komt het door de Kamer van volksvertegenwoordigers reeds goedgekeurd ontwerp op de gemeentepolitie zeker op zijn tijd. Vele collega's, inzonderheid de burgemeesters die dagelijks als administratief hoofd van de politie met de werkelijkheid geconfronteerd worden, zullen het met mij eens zijn dat definitief een einde moet worden gemaakt aan de spreiding in verschillende teksten van de rechtsregelen betreffende de gemeentepolitie. Het uit de 18e eeuw stammende statuut van de gemeentepolitie behoorde juridisch nauwkeurig te worden vastgesteld en in overeenstemming te worden gebracht met onze huidige sociologische evolutie en maatschappelijke realiteiten.

Zoals door de rapporteur aangestipt, werden er in de Kamercommissie voornamelijk twee teksten besproken : de regeringstekst, voorbereid in overleg met de betrokken korpsen en hun afgevaardigden, en een tweede tekst, ingediend door de heer Cardoen, ondertussen onze collega geworden in de Senaat. Deze laatste tekst is blijkens het Kamerverslag

het resultaat van een drie jaar durende studie en een voorbereiding in twee gespecialiseerde commissies van de Vereniging van Belgische steden en gemeenten. En deze vaststelling is niet zonder belang voor de handhaving van de gemeentelijke autonomie. Voor zover ik de ingediende Kamerteksten goed heb begrepen, meen ik een zekere afzwakking van de gemeentelijke autonomie te kunnen vaststellen in het oorspronkelijk ontwerp.

Het wetsvoorstel van onze geachte collega Cardoen, dat in essentie gelijklopende doelstellingen nastreefde, beoogde een sterkere uitbouw, revalorisatie en structurering van een gemeentelijke politie mits een onvoorwaardelijke eerbiediging van de gemeentelijke autonomie werd vooropgesteld. Ik kan de in deze zin aanvaarde wijzigingen dan ook alleen maar toejuichen.

Het recent verleden, namelijk de eerste jaren na de fusie der gemeenten, heeft voldoende de noodzaak van een echte politiewet aangetoond.

De aanvulling van de gemeentewet met een titel III, met als opschrift « over de gemeentepolitie », bood de mogelijkheid om in één enkele wet van organieke aard de verschillende wetsbepalingen in te schrijven houdende de organisatie van de gemeentepolitie, dit ongeveer naar analogie van de wet op de rijkswacht van 2 december 1957. Het is duidelijk dat de vele studies, aanbevelingen en richtlijnen met betrekking tot de openbare dienstverlening, de bescherming en de veiligheid van de burger, slechts konden worden uitgevoerd na een wetgevend initiatief.

Mijn fractie, en inzonderheid ikzelf, kan akkoord gaan met de drie beginselen waarop dit ontwerp steunt.

Het gewijzigd ontwerp biedt in zijn huidige vorm een geslaagde harmonisatie tussen de gemeentelijke autonomie en de noodwendigheden van een zekere eenvormigheid in de rechtstoestand van de gemeentepolitie. De kwaliteit en de doeltreffendheid van de gemeentepolitie zal hierdoor zeker worden verbeterd. Belangrijk is ook dat de zo noodzakelijke coördinatie van de gemeentelijke politiediensten eindelijk vaste vorm krijgt. Veel wordt ter zake verwacht van de bij artikel 200 van het voor ons liggend ontwerp op te richten « vaste commissie voor de gemeentepolitie », al ben ik de mening toegedaan dat voor uitgesproken landelijke gebieden de bij artikel 185 op te richten brigades onder toezicht van een brigadecommissaris een even grote stap voorwaarts is bij de organisatie en werking van de landelijke politie.

In alle geval, de wrede criminele gebeurtenissen die ons land in de wurggreep van onrust en onveiligheid hielden, en in zekere mate nog houden, onderstrepen de dwingende noodzaak van de beoogde coördinatie.

Wat het hoofdstuk over de opdrachten van de gemeentepolitie betreft, kan men zich verheugen in een duidelijke omschrijving van de taken zowel van administratieve als van gerechtelijke politie. Dit is eveneens het geval wat de taken van ordehandhaving en het gebruik van wapens betreft. Taakomschrijvingen die nogal dikwijls, maar daarom zeker niet altijd terecht, gevoelig liggen bij de openbare opinie.

Tenslotte moet ik instemmend het derde beginsel beklemtonen, namelijk het behoud van de veldpolitie en de handhaving van het onderscheid tussen stedelijke politie en landelijke politie, met de betrachting zoveel mogelijk een parallelisme te bewerkstelligen tussen de bevoegdheden, de taken en de statuten van deze twee korpsen die de gemeentelijke politie uitmaken. Hierdoor wordt de landelijke politie op hetzelfde niveau geplaatst als de gemeentelijke politie en wordt zij onttrokken aan het secundair imago, waarmee de landelijke politie tot hiertoe geïdentificeerd werd.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Vice-Eerste minister, ik wil de algemene bespreking niet nodeloos rekken door een artikelsgewijze bespreking te ontwikkelen. Vele van onze vragen en bekommernissen zullen ongetwijfeld een passend antwoord en/of een oplossing krijgen wanneer door de onderscheiden koninklijke uitvoeringsbesluiten de voor ons liggende politiewet nader normatief zal worden uitgewerkt. Ik hoop alleszins, mijnheer de Vice-Eerste minister, dat u het voornemen — zoals geformuleerd tijdens de commssiewerkzaamheden — zult kunnen waarmaken om bedoelde uitvoeringsbesluiten zo spoedig mogelijk, en de belangrijkste ervan zelfs gelijktijdig met de wet uit te vaardigen.

Het bijkomend feit dat u, mijnheer de Vice-Eerste minister, er zich toe verplicht de ontwerpen van uitvoeringsbesluit aan de leden van de commissie voor de Binnenlandse Zaken van de beide Kamers mede te delen, zet mij ertoe aan mijn eventuele opmerkingen voor te behouden voor dit latere stadium.

Tenslotte wil ik ter afronding bondig volgende vaststellingen doen. Allereerst vind ik het zeer positief dat bij artikel 154 van deze wet aan de gemeenteraden de keuze wordt gelaten om aan hun politie een landelijk of stedelijk karakter te verlenen. Artikel 172 moet worden beschouwd als een versterking van de gemeentelijke autonomie, waarbij het de gemeenteraad zal toekomen de voornaamste kenmerken van de organisatie van zijn politie uit te stippelen. Hierdoor zal het bijvoorbeeld, mogelijk worden de sedert enige tijd door de PVV voorgestelde herwaardering en uitbreiding van het « statuut van wijkagent » er werkelijk door te drukken. De wijkagent is immers door zijn rechtstreeks contact met de bevolking de lokale basiswerker voor het voorkomen van misdrijven. Ook laat het ontwerp betreffende de politiewet de mogelijkheid open om, waar het nodig zou blijken, — zoals op plaatsen met een hoge criminaliteit —, wijkteams te installeren.

Ten derde, streeft men met het organieke aspect van de wet naar de invoering van algemene rechtsnormen die het geheel van de politiediensten betreffen. Dit is het geval inzake bewapening, uniform en opleiding. De PVV-fractie hoopt dat in dit kader de voorgenomen coördinatie van werkzaamheden tussen de gemeentelijke politie, rijkswacht en gerechtelijke politie, efficiënt zal worden ingevoerd. Dit kan mijns inziens door een aanpassing van de opleiding, door een duidelijke omlijning van het takenpakket van elke politiedienst en door de creatie van « interpolitiële groepen », waarbij de politiediensten problemen zoals drughandel en vandalisme gemeenschappelijk aanpakken.

Belangrijk, zowel op het vlak van de preventieve als repressieve bestrijding van de misdaad, is de coördinatie van de dataverwerking. Ik hoop dat ook hier een wezenlijke achterstand zal worden ingelopen.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de minister, ik besluit met de eenvoudige positieve vaststelling dat het ontwerp van wet op de gemeentepolitie — dat de PVV-fractie zeker zal goedkeuren — een belangrijk evenwichtig antwoord is op de zich opdringende maatregelen, nodig om het gemeentelijk politieapparaat, zowel structureel als methodisch, af te stemmen op het huidige klimaat van onveiligheid. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Baere.

De heer De Baere. — Mijnheer de Voorzitter, ik hecht er in de eerste plaats aan de heer De Kerpel te feliciteren met zijn verslag.

Het wetsontwerp op de gemeentepolitie is ingevolge de Parlementsverkiezingen maanden opgehouden, om uiteindelijk nog overhaast in de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden te worden behandeld. Heden, ingevolge het indienen van ontwerpen van wet door de minister van Justitie, ter bestrijding van het terrorisme en groot banditisme, rijst de vraag of het nog wel verantwoord is dit ontwerp in zijn huidige vorm te behandelen.

Het probleem van de gemeentepolitie is complex, enerzijds door de dubbele opdracht van de politie — administratief en gerechtelijk — en anderzijds door de noodzaak om, rekening houdend met de gemeentelijke autonomie, toch een minimum aan algemene regels vast te leggen om tot een noodzakelijke eenheid te komen.

De politie moet een openbare en vooral een burgerlijke dienst zijn en haar doel moet zijn : de openbare rust, gezondheid en veiligheid te beschermen en toezicht te houden op de naleving van de strafwet. De politie heeft tot taak, zowel politieke en economische als sociale rechten te eerbiedigen. De politie moet niet alleen instaan voor de orde en de veiligheid, maar moet als dienst voortdurend aanwezig zijn op de eerste lijn, alle hulpbehoevende personen bijstaan. De gemeentepolitie moet zo worden georganiseerd dat zij die taak daadwerkelijk kan vervullen.

Behoorlijk besturen vergt in de eerste plaats aandacht voor de sociale problemen van de bevolking. Het spreekt vanzelf dat de politie al deze problemen niet zelf kan behandelen. Ze heeft daarvoor niet de nodige opleiding en deskundigheid. Maar de politie moet wel op de hoogte zijn van de bestaande diensten en centra voor hulpverlening en moet de mensen daarnaar kunnen doorverwijzen. Wij menen dat in een moderne politiewet een duidelijke bepaling over de dienstverlening niet mag ontbreken.

Ordehandhaving mag niet betekenen dat elke manifestatie, die spontaan is of waarvoor geen toelating werd gevraagd, moet worden uiteengedreven. Het is het democratisch recht van alle burgers en van alle groepen om op te komen voor hun ideeën en om hun belangen te verdedigen. Zij kunnen daarvoor manifestaties op touw zetten en een democratische ordehandhaving moet dergelijke manifestaties mogelijk maken. Daarentegen moet slechts worden opgetreden wanneer de orde daadwerkelijk wordt verstoord of wanneer de manifestanten zich aan misdrijven schuldig maken.

In gevallen als verstoring van de openbare orde of van het verkeer, het vaststellen van een twijfelachtige identiteit, mag een zogenaamde administratieve aanhouding niet meer tijd innemen dan strikt noodzakelijk is en niet langer dan acht uur duren, en geen vierentwintig uur zoals in het ontwerp wordt bepaald. Met de moderne communicatiemiddelen waarover de politiediensten kunnen beschikken, zijn acht uur voldoende om deze controle uit te voeren.

In vele gemeenten wordt de gemeentepolitie te veel belast met allerhande administratieve taken, niet alleen in dienst van de gemeentelijke

overheid, onder andere stempelcontrole, uitnodigingen aan de gemeenteraadsleden, maar ook om opdrachten van de hogere overheid uit te voeren, zoals allerhande tellingen, of om gerechtelijke stukken rond te dragen, zoals boetes, deurwaardersexploten enzovoort. Het eigenlijke politiewerk lijdt daaronder. Daarom zouden aan de politie door om het even welke overheid slechts administratieve taken dienen te worden gegeven die rechtstreeks verband houden met haar opdrachten en die haar normale werking niet hinderen, ook niet als die opdrachten van de hogere overheid komen. Daarom zou de burgemeester het recht moeten hebben om sommige opdrachten van de hogere overheid te weigeren.

Wij zijn voorstander van één soort gemeentepolitie; er mag geen onderscheid worden gemaakt tussen veld- en stadspolitie. Wij menen dat de veldpolitie als dusdanig moet worden opgeheven en samen met de stedelijke politie moet worden versmolten tot één soort gemeentepolitie. In ons land bestaan er politiekorpsen. Dit komt de doelmatigheid van het politiewerk niet ten goede. Een onderscheid blijven maken tussen gemeentepolitie met het karakter van veldpolitie of van stadspolitie, betekent dat men een hinderpaal in stand houdt voor een goede samenwerking. Wij menen dat het onderscheid gewoon moet worden afgeschaft.

Zo dit standpunt niet wordt bijgevallen, menen wij dat in de mogelijkheid moet worden voorzien dat, indien een kleine gemeente om een of andere reden plots sterk gaat groeien, deze dan moet kunnen overschakelen van landelijke naar stedelijke politie.

Wij kunnen niet akkoord gaan met de afschaffing van artikel 127*bis* van de gemeentewet, waarmee de wedden van de gemeentesecretaris en de politiecommissaris aan elkaar worden gekoppeld. Het ware wenselijk dat men zich hierbij zou houden aan de beginselen vervat in het huidig artikel 127*bis* van de gemeentewet, dus een regeling gebaseerd op een percentage van de wedde van de gemeentesecretaris. Wel kunnen hier en daar kleine correcties worden aangebracht uit billijkheidsoverwegingen.

Wij menen dat het middenkader, dat in de praktijk bestaat en voor een goede organisatie van het politiekorps noodzakelijk is, ook wettelijk moet worden erkend en dat de leden ervan moeten worden bekleed met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings.

De dagelijkse praktijk bewijst dat het meer dan noodzakelijk is, over een ruimer aantal officieren van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings te beschikken. Daarenboven wordt voor de leden van het basiskader de notie « agent van gerechtelijke politie » ingevoerd. Deze bepaling zou de eindeloze discussie voorkomen, om uit te maken of een niet-officier van gerechtelijke politie bepaalde taken nu al dan niet kan uitvoeren vanuit de tweedelijdheid van de politietaak.

Als men de gemeentepolitie kwalitatief wil versterken, dan zal men deze uitermate belangrijke bepalingen moeten aanvaarden, wil men de gemeentepolitie uitbouwen tot een modern gestructureerd korps. Het dient een voorwaarde te zijn dat de kandidaat-commissarissen lid zijn van een gemeentelijk politiekorps. Dat is onontbeerlijk om vertrouwd te zijn met de specifieke werking van een gemeentelijk politiekorps. Leden van de gemeentepolitie zullen voor het ambt van politiecommissaris over een grotere bekwaamheid beschikken dan personen die van buitenaf worden aangetrokken. Deze vereiste dient te worden ingeschreven om de gemeentepolitie voldoende aantrekkelijk te maken voor bekwame elementen.

Gemeentelijke politieofficieren kunnen immers niet worden benoemd in een andere politiedienst. Op deze wijze gingen de jongste jaren talrijke benoemingen naar buitenstaanders en daarom is het noodzakelijk het nodige te doen om dit in de toekomst te voorkomen, door deze bepaling in de wet in te schrijven. Het is noodzakelijk naast de commissaris van politie nog een ander politieambtenaar te benoemen. Dit is vereist voor het vlot en voortdurend waarnemen van de dienst en voor het soepel vervangen van de commissaris, wanneer deze verhinderd is.

Met een wijziging van bepaalde artikelen van het Wetboek van strafvordering wordt het mogelijk dat de burgemeester niet langer de commissaris vervangt en dat de vermenging van bestuurlijke en gerechtelijke bevoegdheid aldus wordt uitgesloten.

Wij menen dat de gemeenteraad verder de bevoegdheid moet hebben om adjunct-commissarissen te benoemen, daar de benoeming door de hogere overheid geen prestige bijbrengt tot het ambt terwijl de overdracht van het benoemingsrecht van de gemeente naar de gouverneur, eens te meer, een aantasting is van de gemeentelijke autonomie.

Wat de tuchtmaatregelen betreft, zou de gemeentepolitie moeten worden onderworpen worden aan dezelfde tuchtmaatregelen als de andere gemeenteambtenaren. Een onpartijdige tuchtraad op gemeentelijk niveau zou bevoegd moeten zijn voor al het gemeentepersoneel, dat de mogelijkheid moet hebben om in beroep te gaan, zo mogelijk bij een beroepskamer op provinciaal of gewestelijk niveau. Men moet duidelijk bepalen voor welke feiten sancties worden opgelegd en er moet een voldoende brede waaier van sancties zijn, zodat niet onmiddellijk tot het opleggen van de zwaarste sancties moet worden overgegaan en de rechten van de verdediging op alle niveaus worden geëerbiedigd.

Mijnheer de Voorzitter, deze overwegingen hebben ons geleid bij de behandeling van het ontwerp van wet op de gemeentepolitie. *(Applaus op de socialistische banken en op sommige banken van de Volksunie.)*

Le Président. — La parole est à M. Trussart.

M. Trussart. — Monsieur le Président, au niveau de la philosophie générale, il est clair que le but de ce projet est de rapprocher la police communale de la gendarmerie.

Je ne nie pas que, sur le plan de la stricte efficacité répressive, un certain alignement soit souhaitable. Il n'empêche que devrait ressortir bien davantage une conception du rôle de la police tourné vers la prévention plutôt que vers la répression car c'est à ce niveau qu'existe, à mon sens, la différence essentielle entre la police communale et la gendarmerie. Seule la police, proche du citoyen et mêlée à la vie quotidienne de la communauté, est en mesure de rendre une série de services, d'assister et de secourir des personnes exposées à des risques divers.

En ce qui concerne le problème de la délinquance ordinaire, par exemple, il est certainement plus profitable pour la société de substituer à l'action répressive immédiate la surveillance, l'accompagnement et la réinsertion sociale des individus en cause.

Le travail de police doit donc s'exercer au moins sur deux plans distincts mais concourants. D'abord, le plan qu'on pourrait appeler prophylactique, qui comprend l'ensemble des mesures propres à empêcher que des individus tombent dans la délinquance. Ensuite, celui de la protection, qui conduit à protéger les personnes et à éviter qu'elles deviennent victimes d'actes délictueux.

En fait, le souci majeur, en cas d'interpellation d'un délinquant, surtout s'il est jeune, devrait être de s'interroger sur les raisons de son acte et de sa prise en charge par un service de police, tout autant, si pas plus, que d'établir la matérialité du délit.

C'est toute une conception privilégiant la prévention qui n'est pas prise en compte dans la loi sur la police communale, et nous le regrettons.

Au-delà de la conception, il y a bien évidemment la nécessité de donner le temps matériel d'accomplir ce travail de prévention. Un bon moyen est sans nul doute de limiter fortement les tâches administratives confiées aux agents de la police communale. Il faut espérer que, sur ce point, l'intention annoncée dans le projet sera suivie d'effets et qu'on pourra rapidement dépasser le stade d'utilisation d'auxiliaires sous statut dévalorisé.

Venons-en maintenant au problème du maintien d'une police urbaine et d'une police rurale, qui nous tient particulièrement à cœur.

Monsieur le ministre, les arguments que vous avez avancés en commission en réponse à mes questions, arguments tendant à démontrer la difficulté, sinon l'impossibilité, de faire coexister ces deux types de police sur le territoire d'une même commune, ne m'ont pas tout à fait convaincu. Nonobstant cette question pendante, il reste de toute façon absurde que la détermination du caractère urbain ou rural de la police d'une commune doive être établie sur base d'une place de commissaire de police ou du critère purement quantitatif du nombre d'habitants.

A partir du moment où l'on a jugé bon de maintenir la distinction, il faut qu'elle puisse s'effectuer de façon intelligente. Pour cela, il est nécessaire de s'appuyer sur le principe d'adéquation stipulant que la police urbaine est particulièrement adaptée et compétente en milieu urbain, tandis que la police rurale l'est en milieu rural. C'est incontestablement le milieu et non pas le nombre d'habitants qui est déterminant dans le choix. Ceci est d'autant plus vrai depuis la fusion, la majorité des communes étant aujourd'hui en partie rurale et en partie urbaine.

La première solution qui vient normalement à l'esprit est donc de maintenir la mixité au sein de la police communale. Mais d'après vous, monsieur le ministre, cette solution ne peut être retenue. Soit, mais une autre solution, que je propose d'ailleurs dans un de mes amendements, serait d'imposer aux communes, ayant d'office une police urbaine, ou ayant opté pour une telle police et dont le territoire rural dépasse 25 p.c. de leur superficie, avec plus de mille habitants, l'obligation d'intégrer dans leurs effectifs de police des policiers formés et compétents pour rechercher les infractions qui se commettent en milieu rural.

Il est, en effet, incontestable qu'un policier citadin n'a quasiment aucune qualification pour agir dans une série de matières comme le curage des fossés, l'échardonnage, l'élagage des haies, le déversement clandestin d'immondices ou de déchets toxiques, la pulvérisation illégale d'herbicides ou de pesticides, l'appropriation abusive de sentiers publics, la chasse, la pêche, la tenderie, et j'en passe. Aujourd'hui déjà, il n'existe pratiquement plus aucune défense à cet égard dans les communes où une police mixte est en place, car les commissaires ont trop tendance à ne tenir compte que de la surveillance en zone urbaine.

S'il n'est pas utile que tous les policiers urbains soient aptes à intervenir en milieu rural, il est, par contre, indispensable, dans les conditions que j'ai énoncées, que certains policiers possèdent un diplôme de police rurale et se voient attribuer par priorité les tâches de surveillance et d'intervention dans ce milieu. Dans cette optique, il s'avère évidemment nécessaire que ces policiers spécialement diplômés soient revêtus de la qualité d'officier de police judiciaire au même titre que les gardes champêtres.

Cette question des diplômes m'amène tout naturellement à émettre tout d'abord quelques remarques à propos des critères d'engagement et, ensuite, à aborder le chapitre de la formation.

En ce qui concerne l'instruction, les exigences préalables à l'entrée dans un service de police sont faibles : diplôme du secondaire inférieur, connaissance sommaire de la langue maternelle et épreuve orale pour déterminer si — je cite — « les aptitudes du candidat correspondent aux exigences de la profession ». Certes, la rémunération du policier ne constitue pas un élément attractif suffisant et une réponse devra certainement être trouvée à ce sujet.

En tout état de cause, nous devons souhaiter qu'une sélection plus sévère soit opérée et que des aptitudes notamment psychologiques, sociales et relationnelles soient exigées. Plus que tout autre citoyen, le gardien de l'ordre est, dans l'exercice de sa mission, confronté à des situations difficiles où ses vertus morales peuvent être soumises à rude épreuve, soit du fait de ses impulsions propres, soit à cause de pressions extérieures.

L'inclusion d'un texte clair à cet égard peut constituer une protection pour les personnes comme pour les membres de la police communale. C'est la raison pour laquelle je propose d'insérer un article 153*bis* composé de deux extraits de la résolution 690 portant déclaration sur la police qui a été adoptée par l'Assemblée parlementaire du Conseil de l'Europe. Nous estimons qu'il est indispensable que cet amendement soit repris dans le texte de la loi sur la police communale. Nous le proposerons également comme modification à la loi sur la gendarmerie.

En ce qui concerne la formation dispensée après l'entrée, soit avant la mise en service, soit durant la carrière, l'article de la loi est des plus laconiques. On laisse au Roi le soin de régler la formation des membres de la police communale et de créer ou d'agréer un ou plusieurs centres de formation.

A nous, par conséquent, d'exposer notre point de vue et de dire ce que nous souhaitons en la matière. Le programme de formation de certains centres d'instruction existants ne comporte que huit petites heures de psychologie en formation générale et sociopsychologique, seul cours, si l'on en juge par la description donnée, susceptible de préparer le policier aux rapports avec la population et les différentes mentalités la composant.

D'autres centres dispensent trente-deux heures de cours, auxquelles il faut ajouter quarante-quatre heures d'éthique policière bien orientée sur les rapports avec le public. A Charleroi, l'institut des affaires publiques dispense une formation complémentaire et spécifique des agents de police communaux, s'étendant sur près de cent trente heures et portant sur la protection de la jeunesse, la psychologie et la sociologie.

Le moins qu'un puisse dire est qu'il existe actuellement une grande disparité dans la formation et que l'exigence d'un minimum de trois cents heures de cours fixées par arrêté est totalement inadéquate.

Il ne faut pas négliger non plus les cours de recyclage qui permettent de rajuster les comportements et connaissances des agents. Pratiquement aucun programme n'en définit les options.

Force est de constater que, dans l'ensemble, la formation du policier belge laisse à désirer et que, sur ce plan, les moyens sont très limités. Point n'est besoin pour cela de chercher des références à l'étranger et de tomber en admiration, par exemple, devant le programme de formation des futurs policiers de l'école de police de Linnich en Rhénanie du Nord-Westphalie, lequel comporte quatre mille huit cent quarante heures de cours. Mais il ne faudrait tout de même pas se boucher les yeux et les oreilles. S'il n'est évidemment pas opportun de détailler dans un texte de loi le programme complet des cours et d'en fixer les horaires, il me semble nécessaire de mentionner au minimum les grandes lignes telles qu'elles sont reprises dans la déclaration sur la police déjà citée. C'est la teneur d'un autre de mes amendements.

Je ne voudrais pas terminer mon intervention sans dire quelques mots à propos de l'agent de quartier dont le rôle est considéré, par les écologistes, comme très important.

Si l'agent de quartier ne peut, pour diverses raisons, être identifié à un travailleur social, bien que les désirs de la population aillent dans ce sens, il est nécessaire qu'au sein de la commune l'agent de quartier et les travailleurs sociaux se connaissent bien et s'apprécient mutuellement.

L'agent de quartier peut utilement jouer un rôle d'aiguilleur en orientant les demandes vers les associations et les organismes spécialisés ou en faisant appel à eux pour prendre en charge certains cas, en s'insérant dans les actions sociales centrées sur les quartiers, en opérant souvent comme médiateur entre les individus et aussi entre ceux-ci et les autorités.

Il devra donc très bien connaître le tissu institutionnel en matière socioculturelle et avoir une personnalité qui corresponde aux exigences de sa mission, à savoir, entre autres, sens de la communication, grande discrétion. Ne devrait être agent de quartier que le policier qui le désire et qui a réussi certains examens précis.

Monsieur le ministre, nous espérons vivement que l'agent de quartier, dans le rôle que je viens d'esquisser, ne deviendra pas une espèce en voie de disparition, ce qui serait, à notre avis, très dommageable sur le plan social.

En guise de conclusion, j'aimerais dire, d'une part, pourquoi nous avons voté contre le renvoi en commission de ce projet de loi et, d'autre part, quel sera notre vote final.

Les écologistes approuvent la ligne générale du projet. Certaines lacunes importantes pour nous subsistent dans le texte qui nous est soumis. Je viens d'en relever quelques-unes. Ces lacunes peuvent être, pour la plupart, comblées au moyen d'amendements qui ont été déposés. Un projet de loi nettement amélioré peut donc finalement sortir du Sénat.

Le renvoi en commission de ce projet, afin de le joindre à la discussion d'un futur projet de loi sur la sécurité, ne se justifie donc pas à nos yeux. C'est ce dernier projet qui devra tenir compte de la loi sur la police communale et non l'inverse. Celle-ci pourra donc servir de rempart contre des dérives éventuelles qui pourraient survenir dans la loi sur la sécurité.

Monsieur le ministre, mon appel du pied est clair : si vous permettez à nos amendements d'être intégrés au projet, nous voterons en sa faveur; sinon, nous serons au regret de le rejeter. *(Applaudissements sur les bancs Ecolo et Agalev et sur ceux de la Volksunie.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Cardoen.

De heer Cardoen. — Mijnheer de Voorzitter, ik wil vooraf mijn dank uitspreken en proficiat wensen aan de rapporteur die op een zeer bevattelijke manier het verslag heeft uitgebracht.

Mij is de eer gegund in ditzelfde wetsontwerp op de gemeentepolitie, voor de tweede maal in openbare vergadering het woord te voeren : eenmaal tijdens de vorige legislatuur in de Kamer van volksvertegenwoordigers en vandaag in de Senaat.

Meer dan ooit ben ik ervan overtuigd dat wij hier staan voor een bijzonder belangrijk ontwerp, waarvan niemand de dringende noodzaak en zeker niet de actualiteit betwijfelt.

Deze wet op de gemeentepolitie vormt een onderdeel van onze veiligheid, die een fundamentele bekommering is van de hedendaagse mens. De veiligheid, de bescherming van de burger, leeft in ieders geest. Dit gaat ons allen aan. De regering, het Parlement, alle beleidsverantwoordelijken van dit land mogen er niet langer mee talmen ter zake hun verantwoordelijkheid op zich te nemen.

Met de groeiende misdadigheid in ons land en met de toename van het gevoel van onveiligheid bij onze bevolking, krijgt dit wetsontwerp op de gemeentepolitie een nog grotere betekenis en waarde, aangezien in dit ontwerp, de essentiële rol van de gemeentepolitie inzake de bescherming van personen en goederen wordt benadrukt en duidelijker wordt omschreven.

Ik wil niet in herhaling vervallen met hetgeen ik op 20 juni 1985 in de Kamer van volksvertegenwoordigers heb gezegd. Toch wil ik er andermaal op wijzen dat dit ontwerp een mijlpaal betekent in de geschiedenis van onze gemeenten en in het bijzonder, in de plaatselijke politiedienst, bij hen die er de verantwoordelijkheid en leiding hebben, met name onze burgmeesters en korpschefs.

Ik durf hier spreken van een mijlpaal want met deze eerste en nieuwe wetgeving, specifiek afgestemd op onze gemeentepolitie, wordt de kans geboden om zowel de stedelijke als de landelijke politie, ook naar de

inhoud aan haar taken, opdrachten en gedragingen, ten opzichte van de bevolking beter te valoriseren en te herwaarderen.

Herwaaardering en valorisering kan echter niet zomaar en impliceert dat onze politiemensen dienen onderworpen te worden aan strengere recruteringsvoorwaarden, hogere kwalificaties en eveneens aan een betere vorming en vervolmaking. Rekening houdend met de bijzondere behoeften in de veranderde maatschappij, waarbij het levenspatroon van de bevolking een snelle aanpassing eist, lijkt het nuttig te kunnen rekenen op een politie met hoge kwaliteiten. Deze gedragsregelen dienen vooraan te staan in de organisatie van de gemeentelijke politie en ik zou van op deze tribune de minister van Binnenlandse Zaken met aandrang willen vragen zijn inspanningen op het vlak van opleiding en vorming van onze politie te intensifiëren. Willen wij onze politie aan de burger teruggeven, dan is dit niet mogelijk zonder een doorgedreven opleiding, niet alleen van de gegradueerden, maar ook en vooral van de gewone politiemannen en -vrouwen.

Over de oprichting van de politiescholen en de recente wijziging van de wetsbepalingen inzake politieopleiding kunnen wij ons alleen maar verheugen. Ook onze gemeenten die belangrijke bevoegdheden hebben op het gebied van de veiligheid, dienen gewezen te worden op hun verplichtingen ter zake.

Ik heb in dit verband toch een aantal bedenkingen.

Ik ben bevreesd en het zou toch niet mogen dat de moeilijke tijden die onze gemeeenten nu op financieel vlak doormaken, worden aangegrepen om de opdracht inzake veiligheid als niet-verplicht te beschouwen. De bekoring zou voor vele gemeentebestuurders groot kunnen zijn, vandaar dat ik ervoor durf te pleiten, aan de steden en gemeenten de nodige financiële middelen te verschaffen opdat ze hun taak inzake veiligheid kunnen uitvoeren.

Naast een kwalitatieve verbetering van onze gemeentelijke politiekorpsen dient vooral te worden geijverd voor een moderne politie, die de nieuwe technieken kent en gemakkelijk hanteert. Dat betekent, met andere woorden, dat onze politie moet beschikken over de noodzakelijke functionele middelen en over een onmiddellijke kennis van de problemen en het terrein. Dat zijn troeven die zwaar kunnen doorwegen in een efficiënte strijd voor meer veiligheid.

Onze gemeentepolitie staat in dienst van de gemeente, dit wil zeggen van de gemeenschap. Zij moet dicht bij de burger staan. Onze politiemensen moeten op straat zijn en niet achter hun schrijfmachines zitten. Deze nieuwe wetgeving biedt hiertoe de mogelijkheid. Onze gemeentepolitie moet haar diepmenselijke opdracht in haar draagwijdte kunnen opnemen. Zij moet volwaardig de kans krijgen, zich integraal te wijden aan haar politionele taak.

Hierop viel in het verleden toch wat aan te merken. Een aantal collega's wezen er reeds op dat de gemeentepolitie niet langer mag worden belast met een groot aantal bijkomende taken die haar geregeld door de parketten, de deurwaarders en de ministeriële departementen worden opgedragen, taken die dan niets te maken hebben met hun politionele opdracht.

Ik ben er zeer gelukkig mee dat de nieuwe wet het de gemeentepolitie zal mogelijk maken haar politionele taak zo goed mogelijk te vervullen. Ik roep alle burgemeesters op hierop uiterst waakzaam toe te zien. Ik begrijp dan ook de opmerking van collega De Baere niet over de verdeling van de administratieve taken. Dit wetsontwerp dat wij vandaag hopelijk nog zullen goedkeuren, en inzonderheid artikel 166, geeft immers de burgemeesters de mogelijkheid om een aantal administratieve taken te weigeren.

Mag ik hier van deze bespreking van de politiewet gebruik maken om de aandacht te vestigen op een verschijnsel waarover ik mij bijzonder ongerust maak. Ook in de commissie heb ik desbetreffend mijn zorgen laten kennen.

De bloedbaden in grote warenhuizen in de loop van het afgelopen jaar, hebben de overheid en een aantal firma's zelf ertoe gebracht verscheidene veiligheidsmaatregelen te treffen. De firma's gebruiken daartoe hoe langer hoe meer de diensten van bewakingsondernemingen. Ook het publiek, onze bevolking is het bekend, dat toezichtstaken worden uitgevoerd door personeel van deze bewakingsmaatschappijen, die zelfs vaak gewapend zijn. Het aanwenden van gewapend personeel dat niet tot de openbare macht behoort, doet bij het publiek de vraag rijzen of dit personeel op het vlak van de veiligheid voldoende waarborgen biedt.

Uit het antwoord van de minister in de commissie bleek dat de erkende bewakingsondernemingen 11 000 personen tewerkstellen. Dat is heel wat, als men weet dat het totaal aantal politiemensen in ons land 16 000 bedraagt. Als ik de krant mag geloven en als zij goed geïnformeerd zijn zullen de maatregelen betreffende de bewakingsondernemingen een onderdeel vormen van de wet op de veiligheid. De minister moet echter mijn zorg omtrent deze problematiek begrijpen, want de kans bestaat immers dat aan het personeel van de privé-ondernemingen de toelating wordt gegeven om zich te wapenen en die wapens te gebruiken.

Mijnheer de Vice-Eerste minister, zijn er voor dat personeel voorwaarden bij indiensttreding gesteld, bijvoorbeeld inzake zedelijk gedrag, opleiding, geschiktheid voor het schieten, gebruik van wapens ? Is er controle uitgaande van de overheid ? Bestaat er enige vorm van samenwerking met rijkswacht of gemeentepolitie ? Graag kreeg ik hieromtrent enige verduidelijking, hoewel ik deze vragen ook schriftelijk heb gesteld.

Ik wil van deze gelegenheid ook gebruik maken om een ander probleem ter sprake te brengen en in verband waarmee onze bevolking zich bijna dagelijks zorgen maakt. Het gebeurt meermaals dat onze politie om begrijpelijke redenen erom verzocht wordt de veiligheid van geldtransport te vergroten, namelijk door het escorteren van postwagens. Uit recente gesprekken hieromtrent met de rijkswacht, vernam ik tot mijn grote verbazing dat de opdracht van de postwagens belast met het geldtransport een zekere routine vertoont. Op vele plaatsen gebeurt het geldvervoer steeds op dezelfde uren en dikwijls wordt een zelfde traject gevolgd. Zonder een specialist te zijn in politieopdrachten en nog minder in de uitvoering ervan, weet ik toch dat dergelijke gedragslijn niet van die aard is om de veiligheid afdoend te waarborgen. Ik kan mij inbeelden dat voor de organisatie en de werking van de postkantoren een andere aanpak niet altijd makkelijk haalbaar is. Toch wil ik erop aandringen. Zowel het postpersoneel als de betrokken politie worden door een andere aanpak ongetwijfeld beter beschermd.

Tenslotte wens ik nog even terug te komen op het eigenlijke ontwerp dat wij hier bespreken.

Mijnheer de Vice-Eerste minister, het is bijzonder positief dat deze nieuwe wetgeving de gemeentepolitie nieuwe kansen geeft voor het vervullen van haar humane, sociale en preventieve opdracht waarbij de bescherming en de beveiliging van de burger ook bestraffend kan zijn. Op een aantal vlakken versterkt dit ontwerp de autonomie van de gemeenten. De burgemeesters blijven het hoofd van de gemeentelijke politie en dat is ook nodig. Toch bestaat er enige onrust en heb ik een paar bedenkingen omtrent een paar praktijken die thans worden aangewend zonder medeweten, zelfs zonder akkoord, van de burgemeester.

Onlangs nog werd in een bericht, uitgaand van de procureurs-generaal, meedegeeld dat politiealarm alleen kon worden afgekondigd door de generale staf van de rijkswacht. Waarom moet men hier de gemeentepolitie, en meer bepaald de burgemeester, uitsluiten ? Waarom moet men in deze belangrijke aangelegenheid de burgemeesters buiten spel zetten ?

Een ander voorbeeld betreft de samensmelting van de nummers 901 en 906. Het gebeurt nogal eens dat de korpschefs het bezoek krijgen van de districtcommandant van de rijkswacht om bepaalde akkoorden te vragen. Het is toch vreemd dat in veel van die gevallen noch de gouverneur noch de burgemeester daar kennis van krijgt.

U begrijpt dat deze elementen de vrees van de gemeentepolitie voor het verliezen van het autonoom karakter staven. Ik vraag de minister van Binnenlandse Zaken dan ook, in overleg met zijn collega van Justitie, de generale staf van de rijkswacht te wijzen op zijn verplichtingen ter zake. Het gaat hier duidelijk om een organisatieprobleem waarbij de burgemeester in de eerste plaats verantwoordelijk blijft. Alle contacten en overleg op dat gebied moeten via hem gebeuren. Onze gemeentepolitie mag geen tweederangspolitie worden. Daar staan wij op, en daarvoor zullen wij als « communalisten » blijven vechten.

Terloops wil ik hier ook benadrukken dat de rijkswachtwet voorziet in de verplichting geregeld dienstbetrekkingen te onderhouden tussen burgemeesters, district- en brigadecommandanten. Dit houdt in dat inzake openbare orde de rijkswacht alle inlichtingen aan de burgemeester moet overzenden, ook in omgekeerde richting geldt zulks. Deze wet moet ons ook in de gelegenheid stellen om de vormen van coördinatie en samenwerking tussen de gemeentepolitie en de rijkswacht te verstevigen.

Zoals de minister tijdens zijn inleiding heeft gezegd kan een politiewet niet alle facetten van de werkwijze van de politiediensten regelen. Ook de burger moet beseffen dat hij de plicht heeft om anderen te helpen in de strijd die gevoerd wordt voor de bescherming en beveiliging van mensen en goederen. Wij moeten met alle mogelijke middelen bij onze bevolking op dat gebied een gevoel van solidariteit opwekken en versterken, wat zich vaak uitdrukt in eenvoudige daden, zoals het lichten van de brievenbus van een buur die tijdelijk afwezig is of het signaleren van abnormale bewegingen of gedragingen rond de eigendom van een afwezige buur. De media in het algemeen, ons onderwijs en alle opvoedende organisaties zouden hier volgens mij een bijzonder nuttige en belangrijke rol kunnen spelen.

Met deze nieuwe wetgeving gaan we zeker in de goede richting. Nog heel wat uitvoeringsbesluiten dienen uitgevaardigd te worden. De minister heeft de belofte gedaan om deze voor goedkeuring aan de commissieleden voor te leggen. Mijnheer de Vice-Eerste minister, wij zijn u hiervoor dankbaar en zullen als commissieleden zeker al onze aandacht wijden aan de inhoud van deze besluiten. Het is ook belangrijk dat deze politiewet een volwaardig onderdeel wordt van de gemeentewet.

Zonder enige pretentie mag ik zeggen dat ik sedert het indienen van mijn wetsvoorstel op 11 oktober 1983, en vooral de jongste vierentwintig maanden, samen met een aantal collega's, veel heb ondernomen om de bespreking van dit ontwerp vooruit te helpen en om er de meest ruime consensus rond te verkrijgen. Ik dank dan ook alle collega's, in het bijzonder degenen die deel uitmaken van de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

De CVP-fractie is ervan overtuigd dat dit ontwerp de goedkeuring van de Senaat zal wegdragen. Ik ben ook zeer gelukkig omdat ik ruimschoots de kans heb gekregen om aan dit belangrijk wetgevend werk mee te werken. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Verschueren.

De heer Verschueren. — Mijnheer de Voorzitter, de Vice-Eerste minister beweert dat zijn ontwerp van wet op de gemeentepolitie beter de « werkelijke » autonomie van de gemeentelijke overheden waarborgt. Dit is onwaar ! En dat dit onwaar is, zal ik aantonen aan de hand van sluitende juridische argumenten. Ik vraag daarbij bijzonder de aandacht van de municipalisten in dit halfrond. Want indien dit wetsontwerp wordt goedgekeurd, zal er aan de gemeentelijke autonomie onherstelbare schade worden toegebracht.

In het ontwerp-artikel 154 tot aanvulling van de gemeentewet wordt bepaald dat de gemeentepolitie deel uitmaakt van de openbare macht. Welnu, de openbare macht, ook nog « imperium » genoemd, is de beslissingsmacht waarover de Staat als verpersoonlijking van de natie beschikt en waaraan de rechtsonderhorigen zich moeten onderwerpen. Aldus omschrijft Mast dit begrip in zijn *Overzicht van het Belgisch administratief recht.*

Het is de eerste maal dat in verband met de gemeentepolitie deze notie in een wettekst opduikt. Het is dus zonder meer de bedoeling duidelijk te stellen dat de gemeentepolitie in eerste instantie deel uitmaakt van het « imperium » van de Staat. Duidelijker kan de afbraak van de gemeentelijke autonomie niet worden uitgedrukt.

De heer Basecq, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op

Mijnheer de Vice-Eerste minister, dat begrip « openbare macht » vinden we wel terug in artikel 1 van de wet op de rijkswacht. Dit artikel luidt als volgt : « De rijkswacht is een openbare macht, ingesteld om de orde te handhaven en de wetten te doen naleven. » De wet op de rijkswacht vinden we trouwens frequent terug in uw wetsontwerp. Dat u zich bij de uitwerking van uw wetsontwerp hebt laten inspireren door een wetgeving die van toepassing is op een louter nationale openbare macht is een tweede bewijs dat het uw eerste bedoeling is de gemeentelijke autonomie aan banden te leggen.

Zoals uw artikel 154 geïnspireerd werd door artikel 1 van de wet op de rijkswacht, zo werden uw artikelen 156, 157, 162, 164, 168, 169, 170 en 171 geïnspireerd door respectievelijk de artikelen 33, 20, 27, 34, 18, 38 en 19 van de wet op de rijkswacht.

Zo luidt bijvoorbeeld uw artikel 156 : « De gemeentepolitie houdt zich op in de nabijheid van elke grote volkstoeloop. Zij drijft alle gewapende samenscholingen uiteen.

Zij neemt de maatregelen om elke ongewapende samenscholing uiteen te drijven gevormd ter bevrijding van gevangenen en veroordeelden, tot het overvallen, plunderen en vernielen van eigendommen of tot het plegen van aanslagen op de lichamelijke gaafheid of het leven van personen.

Eveneens neemt zij maatregelen om de ongewapende samenscholingen uiteen te drijven die zich verzetten tegen de uitvoering van een politieverordening, een wet, een decreet, een besluit van algemeen, provinciaal of gemeentelijk bestuur, alsmede de woelige samenscholingen die zich verzetten tegen de uitvoering van een rechterlijke beslissing of een dwangbevel.

De burgemeester kan de uitvoeringsmodaliteiten van de hiervoren bedoelde maatregelen bepalen. Wanneer ze geschreven zijn, deelt hij ze mee aan de provinciegouverneur. »

Vergelijk daarmee het artikel 33 van de wet op de rijkswacht : « De rijkswacht drijft alle gewapende samenscholingen uiteen.

Eveneens drijft zij uiteen de ongewapende samenscholingen gevormd ter bevrijding van gevangenen en veroordeelden, tot het overvallen, plunderen en verwoesten van eigendommen, of tot plegen van aanslag op het leven van personen.

Zij drijft de ongewapende samenscholingen uiteen die zich verzetten tegen de uitvoering van de wet, van een vonnis of van een dwangbevel. Zij drijft eveneens de woelige samenscholingen uiteen gevormd met overtreding van een politieverordening. »

Mijnheer de Vice-Eerste minister, als wij die twee teksten naast elkaar leggen, dan kunnen wij daaruit het volgend besluit trekken.

Tot in het stuntelige Nederlands toe — klaarblijkelijk vertalingen uit het Frans — lijken beide teksten uitermate goed op elkaar. En zo zou ik tot in den treure kunnen voortgaan met het citeren van artikelen die op elkaar lijken. Uw hoofdstuk over de opdrachten van de gemeentepolitie is bijna een letterlijke kopie van belangrijke delen van de wet op de rijkswacht, niets minder of niets meer.

Artikel 90 van de gemeentewet bepaalt dat de burgemeester belast is met het toezicht op de leden van de plaatselijke politie. Uw artikel 155 bepaalt dat de burgemeester het hoofd is van de gemeentepolitie in de uitoefening van haar opdrachten van administratieve politie. Door uw artikel wordt de macht van de burgemeester ten zeerste gefnuikt. Zijn macht wordt nu tot de uitoefening van de louter administratieve politie teruggebracht. Weliswaar is de burgemeester er nooit toe bevoegd geweest zich in te laten met taken van gerechtelijke politie, maar wel diende hij er steeds voor in te staan dat de gemeentepolitie ertoe in staat werd gesteld zich naar behoren van deze functie te kwijten. Zijn toezicht op leden van de plaatselijke politie moet aldus begrepen worden. Door uw artikel 155 wordt de uitoefening van de gerechtelijke politie volledig losgekoppeld van de uitoefening van de administratieve politie. Hierdoor wordt de greep van de gerechtelijke autoriteiten op de gemeentepolitie in belangrijke mate versterkt. Is dat een verruiming van de gemeentelijke autonomie ?

Ook door artikel 166 van uw ontwerp wordt de gemeentelijke autonomie aan banden gelegd. Dit artikel bepaalt immers dat de gemeentepolitie niet belast kan worden met administratieve taken die onverenigbaar zijn met de uitvoering van haar opdrachten zoals die bij wet omschreven zijn. Eerst wordt zonder meer gesteld dat de gemeentelijke overheden geen enkele andere taak aan de gemeentepolitie kunnen opleggen dan die welke in de wet omschreven zijn. Het is dus een louter nationale wet die de taken omschrijft van gemeentepersoneel. Dit is al een contradictie op zichzelf.

Wie zal er daarenboven oordelen over deze onverenigbaarheid ? Ongetwijfeld het centrale gezag !

Artikel 199 van uw ontwerp stelt dat de Koning de vorming van de leden van de gemeentepolitie regelt. Deze bepaling druist in tegen artikel 84 van de gemeentewet dat door uw ontwerp niet gewijzigd wordt. Dit artikel houdt immers in dat de gemeenteraad het kader en de voorwaarden bepaalt voor de werving en de bevordering van het gemeentepersoneel binnen de perken van de algemene bepalingen die de Koning heeft vastgesteld. Ook voor de gemeentepolitie geldt dus tot nu toe dat door het centrale gezag alleen algemene bepalingen in verband met de vorming worden uitgevaardigd, dat de gemeenten instonden voor de uitvoering van deze bepalingen en dat zij daarenboven aanvullende bepalingen konden nemen. Door uw artikel 199 wordt de vorming van de gemeentepolitie volledig door het centrale gezag gemonopoliseerd. Is dat een versterking van de gemeentelijke autonomie ?

Datzelfde artikel 199 bepaalt dat de Koning één of meer vormingscentra kan erkennen of oprichten. Dit betekent dat eventueel slechts één centrum voor de vorming van gemeentepolitie zal instaan. Het laat zelfs de mogelijkheid open om in een zelfde centrum én voor de vorming van de gemeentepolitie én voor de vorming van de rijkswacht in te staan, zoals wel eens eerder werd betracht. Versterkt dat dan de gemeentelijke autonomie ?

Dat de kredieten voor de vorming ingeschreven worden op de begroting van het ministerie van Binnenlandse Zaken kan op het eerste gezicht aanlokkelijk klinken, maar zal de gemeentelijke autonomie zeker niet ten goede komen. Is deze financiële steun het bord linzensoep voor de municipalisten ?

Artikel 172 van uw ontwerp zegt dat de gemeenteraad, binnen de perken van de door de Koning vastgestelde algemene bepalingen, de formatie, de bezoldigingsregeling en het administratief statuut, de weddeschalen, alsook de voorwaarden voor werving, benoeming en bevordering van de leden van het gemeentepolitiekorps bepaalt. Hierdoor wordt dus de gemeentepolitie aan de toepassing van artikel 84 van de gemeentewet onttrokken, en dus volledig losgemaakt van de rest van het personeel. Dat er voor de gemeentepolitie afzonderlijke bepalingen bestaan, is begrijpelijk. Dat evenwel de gemeentepolitie bij wijze van spreken « een gemeente in een gemeente » wordt, is uit den boze. Deze

bepaling zal ongetwijfeld aanleiding geven tot syndicale moeilijkheden en dat zal een gezonde werking van de gemeentepolitie niet ten goede komen. Is het misschien ook de bedoeling, via dit artikel, het stakingsrecht en de syndicale verworvenheden van de gemeentepolitie aan banden te leggen ?

Uw artikel 176 laat het benoemingsrecht van adjunct-politiecommissarissen aan de gouverneur over. Zal dit recht voor de Vlaamse gemeenten van Brabant ook worden uitgeoefend door de gouverneur of de vice-gouverneur, naargelang wie van beiden tot de Nederlandse gemeenschap behoort, zoals reeds het geval is voor het administratief toezicht ?

Mijnheer de Vice-Eerste minister, uw ontwerp getuigt van zeer weinig originaliteit. Enerzijds neemt het een groot aantal bepalingen van de wet op de rijkswacht over en anderzijds herneemt het bijna alle door uw wetsontwerp opgeheven artikelen van de gemeentewet in min of meer gewijzigde vorm. Hier en daar worden er een aantal nieuwe, meestal ongelukkige artikelen, naar inhoud en/of vorm, aan toegevoegd.

Uw wetsontwerp mist niet alleen originaliteit, het mist ook diepgang. Het houdt geen enkele diepgaande vernieuwing en modernisering in. Nergens wordt de gemeentepolitie gesitueerd in de algemene context van de politieproblematiek. Door van de gemeentepolitie een semi-rijkswacht te maken zal *la guerre des flics* alleen maar aangewakkerd worden.

Uw wetsontwerp vereenvoudigt helemaal niets. Integendeel, u richt er zelfs nog een politiekorps bij op in onze al welig tierende flora van met politiebevoegdheid gezegende instellingen, namelijk de landelijke gemeentepolitie.

Verder creëert u er maar op los, zoals vaste commissies voor de gemeentepolitie en commissies van overleg en coördinatie, zonder precies te zeggen wat die allemaal zullen uitrichten. Is dat misschien ook nog een handigheidje om « stoemelings » — ik weet niet of u dat woord begrijpt — de gemeentelijke autonomie aan banden te leggen ?

De heer Luyten. — Minister Nothomb zit reeds lang in het Parlement.

De heer Verschueren. — Geachte collega's, de heer Nothomb is geen minister van de Decentralisatie maar wel een minister van de Centralisatie. Door zijn wetsontwerp wordt de gemeentelijke autonomie op losse schroeven gezet. Als u dit laat gebeuren, zult u nadien niet aan de klaagmuur kunnen gaan staan. U bent gewaarschuwd. *(Applaus op de socialistische banken.)*

M. le Président. — La parole est à M. Flagothier.

M. Flagothier. — Monsieur le Président, le projet de loi que nous examinons aujourd'hui est très important. En effet, les missions et l'organisation de la police communale faisaient l'objet de dispositions légales disparates qu'on retrouvait dans la loi communale, dans le Code rural et dans des arrêtés dont certains étaient très anciens, comme, par exemple, celui du 2 germinal an IV, ou l'arrêté du 19 août 1819 relatif à l'exercice de la police judiciaire par les autorités communales.

La nécessité de doter la police communale d'une loi contenant toutes les dispositions qui la concernaient était devenue impérative si on voulait assurer l'efficacité de cette police d'une manière générale, particulièrement à une époque où nous connaissons une recrudescence de la violence, du terrorisme et du banditisme.

Dans les grandes villes et dans les localités importantes, la police est généralement bien organisée et bien structurée. Elle assure une présence permanente, garantissant ainsi la sécurité et la protection des citoyens. Tel n'est pas le cas dans les petites et moyennes communes et notamment dans les communes rurales où la permanence du service de police peut difficilement être assurée parce que les effectifs sont trop réduits.

Certains se posaient dès lors la question de savoir s'il fallait maintenir un corps de police à l'efficacité douteuse et s'il n'était pas préférable de créer une police nationale ou de renforcer les effectifs de la gendarmerie. Mais dans notre pays démocratique le maintien d'une police communale placée sous l'autorité du bourgmestre était souhaité par un grand nombre.

Les policiers communaux ont généralement l'avantage de bien connaître la population, ce qui leur permet de déceler les problèmes qui peuvent se poser et d'exercer ainsi une prévention efficace et le vieil adage qui dit qu'il vaut mieux prévenir que guérir est vrai également pour tout ce qui concerne cette matière délicate qu'est le maintien de l'ordre.

Bon nombre de responsables communaux étaient conscients de la nécessité d'établir une base légale nouvelle pour la police communale.

L'Union des villes et communes belges a créé des commissions qui ont travaillé pendant plusieurs mois et ont abouti à la rédaction d'une proposition de loi qui fut déposée à la Chambre par notre collègue M. Cardoen. De son côté, le gouvernement a déposé un projet de loi sur la police communale. La proposition et le projet furent examinés simultanément par la commission de l'Intérieur de la Chambre qui consacra un grand nombre de réunions à la mise au point d'un texte, lequel rencontra l'adhésion quasi unanime de la commission d'abord et de la Chambre ensuite. Notre commission de l'Intérieur l'a approuvé à l'unanimité moins une abstention.

Les textes complètent la loi communale par un chapitre sur la police communale. Ils en définissent les missions et l'organisation pour en améliorer l'efficacité. Grâce à ces dispositions et aux encouragements prodigués aux autorités communales par les gouverneurs de province, qui disposent de crédits alloués annuellement par le ministre de l'Intérieur, les corps de police pourront mieux remplir leurs missions. Particulièrement dans les régions rurales, ils pourront collaborer entre eux et avec la gendarmerie et, même dans les localités où les effectifs sont réduits, il deviendra possible d'assurer une permanence du service de police.

M. Leemans reprend la présidence de l'assemblée

L'ensemble de ces dispositions contribuera à assurer une meilleure protection de nos concitoyens. Il convient de s'en réjouir.

Il faut également féliciter tous ceux qui ont contribué à la réalisation de cet ensemble législatif. Je pense à tous ceux qui ont travaillé dans des commissions de l'Union des villes et communes belges, à notre collègue M. Cardoen qui a déposé la proposition à la Chambre, au ministre de l'Intérieur qui a accepté les amendements de nature à améliorer les textes du projet et à notre rapporteur M. De Kerpel, qui a fidèlement relaté dans son rapport l'essentiel des débats en commission.

Le groupe PSC votera ce projet pour toutes les raisons que je viens d'évoquer. *(Applaudissements sur les bancs de la majorité.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Jozef Van Eetvelt.

De heer J. Van Eetvelt. — Mijnheer de Voorzitter, de goedkeuring van één enkele wet van organieke aard waarbij de verschillende wetsbepalingen worden ondergebracht welke de gemeentepolitie regelen, naar het voorbeeld van wat voor de rijkswacht bestaat, is een belangrijke stap om de efficiëntie van onze politiediensten nog op te voeren.

Zeer veel belang wordt in dit ontwerp van wet gehecht aan het behoud van de gemeentelijke autonomie in het kader van een verbetering van de doeltreffendheid van de gemeentelijke politiekorpsen. Dit ontwerp van wet is, mijns inziens, een belangrijke stap in de richting van de vrijwaring van de autonomie van de 589 politiekorpsen. Maar het behoud van deze gemeentelijke autonomie is natuurlijk ook gebonden aan een andere zeer belangrijke voorwaarde : hierbij denk ik aan de financiële armslag die de gemeenten nog bezitten.

Al te dikwijls, mijnheer de Vice-Eerste minister, werden de gemeenten bestempeld als overheidsbedrijven zonder nauwkeurig omschreven beleidsvisie en planning. Het zij mij toegestaan dit enigszins te nuanceren. Vele gemeentebesturen doen in dit land aan planning op halflange of lange termijn en hebben zeker de jongste jaren inspanningen gedaan om tot een gezond en evenwichtig financieel beleid te komen. Hiertoe hebben ook de nationale en gewestelijke regeringen een belangrijke bijdrage geleverd.

Maar nu, op een ogenblik dat op gebied van veiligheid nieuwe financiële inspanningen van de gemeenten gevraagd worden, dreigen heel wat besturen door omstandigheden buiten hun wil opnieuw in een moeilijke financiële situatie te komen. Ik denk hierbij aan het gebrekkig systeem van de inkohiering, inning en doorstorting van het gemeentelijk aandeel in de personenbelasting en onroerende voorheffing. Voor bepaalde gemeenten is dit tegoed op een periode van vijf jaar vervijfvoudigd. Deze financiële middelen zijn nochtans noodzakelijk om het politieapparaat te moderniseren en om maximaal gebruik te kunnen maken van de nieuwe technieken.

Ze moeten, mijnheer de minister, de gemeentebesturen toelaten een kwantitatieve en kwalitatieve verbetering te realiseren van hun politiediensten.

De gemeentepolitie moet op deze wijze terug dichter bij de burger komen, om meer dan in het verleden te midden van de burgers te staan.

In dit ontwerp van wet wordt gestreefd naar een betere coördinatie tussen politie en rijkswacht, twee politiediensten onder verschillende

gezagvoering. Dit zal in de praktijk niet altijd zo eenvoudig zijn. Denken wij maar aan de inhoud van artikel 158 waarin vermeld is dat bij opvordering van de gewapende macht door de burgemeester, de gemeentepolitie onder het gezag van de burgemeester blijft. Hier zal zeker meer duidelijkheid dienen gebracht te worden om te voorkomen dat het in dergelijke moeilijke omstandigheden tot een tweespalt komt tussen gemeentepolitie en rijkswacht.

Bij het tot stand komen van belangrijke uitvoeringsbesluiten, die tegelijkertijd met de wet zullen worden bekendgemaakt, zal nog bijzonder aandacht dienen te worden besteed aan de coördinatie tussen rijkswacht en politiediensten. Ten einde de coördinatie van de politiediensten in de ruimste zin van het woord nog meer te optimaliseren, dient, zoals de minister reeds heeft aangekondigd, een regeling tot stand gebracht te worden voor het privé-bewakings- en beveiligingspersoneel dat ook in uniform opereert op het gemeentelijk grondgebied. Wij kunnen dit initiatief van de minister volledig goedkeuren.

Toch rijst de vraag of in afwachting van de toepassing van een definitieve regeling, de gemeentebesturen reeds nu geen kennis kunnen krijgen van de privé-ondernemingen die actief zijn op hun grondgebied. Dit zou alleszins ten goede komen aan hoger vermelde coördinatie.

Tenslotte, mijnheer de minister, wens ik ook het belang te onderstrepen van de aandacht die in de toekomst zal worden besteed aan de vorming van de leden van de gemeentepolitie. Gezien de complexiteit van de maatschappij waarin de politiediensten vandaag operationeel zijn, is een deskundige opleiding en vorming noodzakelijk. Een grotere deskundigheid zal het voor de politiemensen gemakkelijker maken op te treden in de vaak moeilijke situaties waarin zij verkeren, maar zal vooral ook de dienstverlening aan de burgers optimaliseren, want dit was toch een van de belangrijkste oogmerken van deze nieuwe wet. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Luyten.

De heer Luyten. — Mijnheer de Voorzitter, indertijd leerden wij in het Sint-Gummaruscollege te Lier : « *Bis repetita placent.* » Wij hebben die *bis* hier al lang overschreden en als laatste spreker loop ik dan zeker het gevaar in herhaling te vervallen. Tot grote vreugde van de Voorzitter zal ik dus een aantal zaken die ik wilde zeggen, overslaan en een aantal andere in telegramstijl naar voren pogen te brengen, hoezeer dit ook in tegenstrijd is met mijn barokke oratorische aanleg.

Eén keer wil ik toch in herhaling vervallen, namelijk door collega De Kerpel geluk te wensen met zijn goed verslag, ik kon zelfs gedeeltelijk in zijn nabeschouwingen inkomen. Ik ben hem echter bijzonder dankbaar omdat hij nog eens bevestigde waaraan de Voorzitter meende te moeten twijfelen, namelijk dat één senator noodgedwongen afwezig was tijdens commissievergaderingen omdat hij geen uitnodiging gekregen had van de goede diensten van mevrouw D'Hondt, die in onze streken ook wel « Paula van op de post » genoemd wordt. Er was die tijd nochtans geen postroof in mijn buurt.

Onze partij staat in het algemeen nogal positief tegenover het aanvankelijke opzet van dit wetsontwerp : het verwezenlijken van een organieke wet op de gemeentepolitie. Na 150 jaar komt deze wet eindelijk, zoals de minister het zegde, tot stand. Al het grote gedijt langzaam in ons land. Om deze reden zijn wij misschien ook nog niet aan zelfbestuur voor de volkeren toe. Deze wet zal een einde moeten maken aan de heersende warboel, die nog zou stammen uit de tijd van Jozef II. Ik meen immers te weten dat de decreten in 1789 werden uitgevaardigd. Of was het soms tijdens de eerste federale Belgische republiek ? Wij kunnen dus het beginsel van deze organieke wet alleen maar goedkeuren.

Als autonomisten, ik zou zelfs bijna durven zeggen als integraalfederalisten, blijven wij uiteraard voorstander van een gemeentelijke politie, aangepast aan de tijdsuitdagingen en uitgerust met de nodige middelen. Als Vlaamse federalisten blijven wij gekant tegen een eenheidspolitie die ontsnapt aan regionale of gemeentelijke controle. Mijnheeer de minister, ik zal zo dadelijk met concrete voorbeelden uw geheugen opfrissen en verduidelijken waarom wij dit standpunt innemen.

Nog vóór duivel-doet-al minister Nothomb zijn klauw op deze materie zette, was er het goede voorstel-Cardoen. Uit contacten met de betrokken kringen waarvan sommige hadden meegewerkt aan het voorstel-Cardoen bleek dat 90 pct. van deze mensen akkoord gingen met dit voorstel. Die coëfficiënt ging echter sterk zakken toen de centrale minister ten tonele verscheen en toen uit allerlei aanmerkingen die wij van verschillende zijden te horen kregen, bleek dat men in plaats van een ontwerp in te dienen beter het voorstel verder had uitgewerkt. Onze achterdocht ten aanzien van minister Nothomb is misschien klassiek, maar dit kan niet worden gezegd als die achterdocht komt uit diverse politieke en politiekringen.

In dit ontwerp verwerpen wij een aantal fouten en een aantal hiaten die men had kunnen opvullen naar aanleiding van dit grootse werk, dat men na 150 jaar ging verrichten en waarmee de minister in de commissie kwam snoeven.

Wij gaan ook niet akkoord met de strekking van het ontwerp — al verwondert het ons niet dat die via minister Nothomb opduikt — omdat deze niet past in onze politieke filosofie. Wat die strekking betreft, had men in dit ontwerp het stukje zelfbestuur dat voor onze twee volksgemeenschappen na 150 jaar in deze centralistische staat van 1830 werd verworven, kunnen doortrekken in dit ontwerp.

Bij de bespreking in de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden hebt uzelf, mijnheer de Vice-Eerste minister, gezegd : « Wij hebben de dimensie regio er niet in gebracht. » Ik zou bijna zeggen « niet willen inbrengen ». Wij hadden in elk geval van u niets anders verwacht.

U vervolgde zelfs : « Wij hebben geen klachten gehad over het optreden van de ordestrijdkrachten op regionaal vlak. » In dit verband zullen wij misschien wel wat concreet moeten worden, want wij hebben elkaar nog ontmoet in verband met politioneel optreden.

Mijnheer de Vice-Eerste minister, u beklemtoont sterk uw groot respect voor de gemeentelijke autonomie waarvan dit ontwerp ook wil getuigen. Ik herinner mij echter nog zeer goed, niet langer dan twee jaar geleden, de ontsteltenis van de politie van Overijse toen u, via de voogdij — die u afzwakt in uw inleidende verklaring in de commissie —, de CVP-burgemeester met heel zijn schepencollege en heel zijn politie onder curatele stelde van uw « opperpolitie » die de rijkswacht in uw ogen toch nog altijd is. Waar was toen de autonomie van de burgemeester in zijn gemeente ? Waar was toen het respect voor de gemeentelijke autonomie ?

In de interpellatie die ik destijds tot u richtte, verstopte u zich achter uw gouverneur die zogezegd voor de openbare veiligheid moest instaan omdat het om een nationale materie ging. Als ik een vergelijking maak met politieoptredens in Baskenland en Catalonië, dan stel ik vast dat er minder incidenten zijn wanneer de regionale politie optreedt in plaats van de nationale *guardia civil.*

Onze achterdocht is gerechtvaardigd want in dit ontwerp steekt u uw neocentralistische voelhorentjes weer op in verband met het benoemingsrecht. De benoeming van hoofdveldwachter en adjunct-politiecommissaris wordt overgedragen aan de provinciegouverneur. U verantwoordde dit door te zeggen dat de aanstelling dan via objectieve criteria zou gebeuren. Daar hebben wij ook onze twijfels over.

Wij kennen uw liefde voor een soort provincialisme en, meer zelfs, voor bepaalde provincies. Wij kunnen inhoudelijk de beslommering van de landelijke politie goed begrijpen en ons daarin voor een aantal zaken verheugen. Toch moesten wij even glimlachen toen iemand de opmerking maakte dat dit ontwerp een pak is, naar de maat geknipt voor de « graaf van Luxemburg », om het in operetteterminologie te zeggen. Politiek zou dat kunnen worden verbeterd in « naar maat voor de baron van Luxemburg ».

Ingaand op een vraag van één van mijn geestesgenoten in de Kamer hebt u een half jaar geleden gezegd, dat het administratief toezicht zeker tot de bevoegdheid van de gewesten blijft behoren. Uw ja lijkt in het Kamerverslag zo categorisch dat geestesgenoten van mij in de Kamer die duidelijke bevestiging blijkbaar vertrouwden. Ik ben misschien achterdochtiger van aanleg, maar met reden, na een aantal confrontaties die ikzelf en collega Vandezande met u hadden. Toen u in de Senaatscommissie uw duidelijke verklaring expliciet opnieuw bevestigde, heb ik zelfs een amendement ter zake ingetrokken. Ik hoop echter dat ik dit ijdel vertrouwen niet achteraf als een zonde zal moeten biechten als de feiten uitwijzen dat het anders is.

Wij betreuren een tweede hiaat in deze kaderwet. Wij hebben duidelijk onze voorkeur uitgesproken voor aanpassing aan deze moderne tijd, voor verruiming en modernisering van de middelen voor de gemeentelijke politie. Toch blijven wij bekommerd om de mensenrechten.

Collega's uit andere partijen hebben dat hier ook expliciet vermeld. De rechterzijde liet zoëven uitschijnen dat ik een soort agitator zou zijn en die eigenschap zelfs zou beoefenen buiten de grenzen, tot in het Baskenland toe. Ik probeer altijd vrede na te streven door de federalistische ideeën te verspreiden bij die hardleerse Spanjaarden. Ik heb inderdaad heel wat manifestaties meegemaakt.

Zo herinner ik mij de gebeurtenissen van Zwartberg die dezer dagen nogal expliciet werden herdacht in de Limburgse kranten. Toen ik daar met een aantal mensen van de rijkswacht over sprak — en het was een rustig gesprek —, vatte iemand de discussie als volgt samen : er zitten 80 pct. goede jongens tussen en 20 pct. raren, en op het ogenblik dat die raren de bovenhand krijgen loopt het wel uit de hand. Ik zeg niet dat dit een ongunstige verhouding is voor de rijkswacht. Ik denk dat er in politieke milieus meer dan 20 pct. raren zijn en minder dan 80 pct. goeden.

Ter gelegenheid van de bespreking van dit wetsontwerp meenden wij toch dat een aantal basisregels, een soort erecode, in de wet moest worden ingeschreven, om de raren de noodzakelijke basisreflexen mee te geven waardoor de democratische rechten en de mensenrechten gewaarborgd blijven.

In de inleidende nota vermeldt u, in verband met de gebeurtenissen op de Heizel, dat voorlopige hechtenis mogelijk moet zijn van personen die tijdens grote manifestaties een gevaar kunnen betekenen. Ik heb daar uitleg bij gevraagd. U zegde dat het hier alleen ging om maatregelen tegen gewapende of dronken kerels en vandalen. Ik heb in mijn leven al vastgesteld dat de aard van politieke overtuiging van sommige betogende groepen soms tot misbruik van de voorlopige hechtenis kan leiden.

Door een soort mensenrechtenregels in deze basiswet in te schrijven zouden de gezonde basisreflexen van de politie kunnen worden bevorderd. Dat zou ik graag zien.

Wat de technische fouten van dit ontwerp betreft zal ik mij beperken tot enkele punten aangezien vele reeds door voorgaande sprekers werden beklemtoond.

Dit ontwerp verandert niets aan de archaïsche toestand inzake het aantal officieren van gerechtelijke politie bij de stedelijke politie. Het dorp waar ik woon bevindt zich op de grens tussen de grotere en de kleinere gemeenten. Een adjunct-politiecommissaris belast met de functie van officier van gerechtelijke politie is in een aantal dorpen, waar die functie nu expliciet wordt uitgeoefend door de burgemeester, absoluut noodzakelijk. Indien wij de wet letterlijk toepassen, zou de politiecommissaris van mijn dorp nooit gelijktijdig met de burgemeester met vakantie kunnen gaan. De voorschriften met betrekking tot de noodzakelijke hulp op het vlak van de officieren van gerechtelijke politie zijn in dit ontwerp onvoldoende duidelijk. Wat de weddekoppeling van de commissaris en gemeentesecretaris betreft, heeft u verwezen naar de verworven rechten. Wij hadden echter liever dienaangaande duidelijker criteria gezien. Ook de administratieve taken konden mijns inziens nauwkeuriger worden geformuleerd. Ik ga op deze aangelegenheden nu niet verder in aangezien zij hier reeds herhaaldelijk concreet werden geformuleerd.

Toch wil ik nog even blijven stilstaan bij de kwestie van de tuchtregeling. Dit ontwerp biedt ter zake te weinig nuance. De heer Verschueren, of de heer De Baere, heeft hier reeds verklaard dat men op dat vlak een algemene regeling voor het gemeentepersoneel zou moeten uitwerken. Ik heb inderdaad de indruk dat de hakbijl sneller kan vallen op de nek van de politieagent die toch dikwijls in moeilijker omstandigheden moet werken en soms minder gelukkige reflexen oproept dan andere leden van het gemeentepersoneel. Het gamma van nuances in de tuchtmaatregelen voorkomend in dit ontwerp, is mijns inziens al te beperkt.

Mijnheer de minister, dit waren uitgaande van de filosofie van ons, federalisten, de voornaamste opmerkingen die ik wenste te maken nopens de gemiste kans en de technische onvolmaaktheden van dit ontwerp.

Tot slot wil ik nog even terugkomen op wat ik heb gezegd bij de stemverklaring van één van de drie stemmingen die wij hier de jongste dagen hebben gehouden. Wij hebben hier gewezen op de genesis van dit ontwerp. Wij hebben u horen zeggen, in juni in de Kamer en later ook in de Senaat — weer eens duidelijk het bijhuisje van de Kamer —, dat het allemaal rap-rap moest gaan, want dat heel het land met ingehouden adem zat te wachten. U haalde zelfs de tragische gebeurtenissen op de Heizel aan om uw bewering te staven. De heer De Kerpel heeft daar nog andere meer recente gebeurtenissen aan toegevoegd. Ik heb echter niets gemerkt van die grote bekommering toen de prioriteiten moesten worden bepaald van de beperkte regeringsopdracht wanneer, mede door uw capriolen en die van de heer Gol, half juli de regering voor de eerste keer viel. U zal dan wel begrijpen dat ik enige achterdocht koester over uw handelwijze.

Ik herhaal dan ook wat ik daarstraks bij de stemverklaring reeds heb gezegd, namelijk dat u de Senaat toch niet opnieuw als een bijhuisje van de Kamer zou beschouwen en niet alle amendementen stuk voor stuk zou verwerpen. Uitgaande van de basisbekommering die ik en ook andere leden van de oppositie hebben uitgesproken en waarmede zelfs een aantal leden van de meerderheid akkoord kunnen gaan — indien zij zich de moeite getroosten om die amendementen rustig te bestuderen —, uit eerbied voor de mensenrechten en in de overtuiging dat het neocentralisme moet worden bestreden, wil ik er toch op aandringen dat enkele fundamentele amendementen een kans zouden krijgen. De Kamer zal wellicht de tijd vinden om binnen een termijn van drie weken deze langverwachte — u spreekt van 150 jaar — kaderwet goed te keuren.

Ik hoop dat u de Senaat niet opnieuw als een noodzakelijk kwaad beschouwt waarin u rap-rap herhaalt wat u in de Kamer van volksvertegenwoordigers heeft verteld. *(Applaus op de banken van de Volksunie en op sommige socialistische banken.)*

M. le Président. — La parole est à M. Nothomb, Vice-Premier ministre.

M. Nothomb, Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation. — Monsieur le Président, je voudrais tout d'abord remercier la commission de l'Intérieur du Sénat de son excellent travail et, plus particulièrement, le rapporteur du présent projet, M. De Kerpel, pour la qualité de son rapport.

Je confirme les déclarations faites par nombre d'intervenants, à savoir que le texte soumis à l'appréciation du Sénat est le résultat d'un bon travail parlementaire, tel que je le conçois.

Une initiative parlementaire fut prise par M. Cardoen, après avoir fait l'objet d'une longue concertation au sein de l'Union des villes et communes. Un projet fut ensuite déposé par le gouvernement après consultation d'autres départements ministériels, notamment du ministère de la Justice.

De la fusion de ces projet et proposition, discutés avec une grande franchise, est issu un texte qui, je crois, pourra recueillir l'adhésion du Sénat. Il fut voté en commission par 19 voix et une abstention même en l'absence de M. Luyten.

Dans ce domaine, ô combien important de la police communale, le gouvernement et le Parlement ont recherché un consensus que nous vous présentons aujourd'hui. Je souhaite qu'il préside également à la mise en œuvre de ce projet, c'est-à-dire à l'élaboration des principaux arrêtés d'application.

Comme je l'ai déclaré en commission, je m'efforcerai d'une part, de faire paraître les principaux arrêtés d'application en même temps que le texte de la loi. Il faudra, dès lors, faire diligence et tant mon cabinet que l'administration se sont d'ores et déjà attelés à cette tâche. D'autre part, je m'engage à présenter à la commission les projets d'arrêtés royaux afin que chacun puisse, sur la base de son expérience personnelle, avancer les arguments qu'il juge utiles, avant que le gouvernement prenne définitivement option.

Il s'agit, en l'occurrence, d'une loi organique fondamentale, attendue depuis cent cinquante ans et dont le sort ne doit pas être lié à celui d'autres projets de loi que le gouvernement se propose de déposer, tout aussi nécessaires, j'en conviens, mais plutôt complémentaires aux lois organiques fondamentales, notamment celui relatif à la sécurité, actuellement soumise à l'avis du Conseil d'Etat.

De nombreuses dispositions de ce projet ne sont en rien liées au présent projet; je songe notamment au contrôle des armes, au recours éventuel à l'écoute téléphonique et aux sociétés de gardiennage qui sont des matières certes connexes, mais le présent projet de loi revêt une importance supérieure à celle des projets complémentaires, qui s'avèrent cependant nécessaires, compte tenu des problèmes actuels en matière de sécurité, et qui seront prochainement déposés.

Dit is een organieke wet en het veronderstelde een belangrijke politieke keuze. Het bevestigt het Belgische politiek systeem, namelijk het bestaan van vijfhonderd negenentachtig gemeentelijke politiediensten naaast een nationale politiedienst zoals de rijkswacht.

Dit ontwerp biedt de mogelijkheid om het systeem te verbeteren op verschillende punten, bijvoorbeeld het beginsel van de werkelijke autonomie van de gemeentelijke overheden, de collectieve uniformisering van de statuten, de vorming en de aanwerving van politieagenten, de samenwerking tussen de politiediensten en ook de waarborgen voor de burgers.

De gebeurtenissen van 1985 hebben verschillende vragen opgeroepen. Op het eerste gezicht kan het weinig operationeel lijken, over twee grote politiediensten te beschikken die beide administratieve en gerechtelijke politieopdrachten uitvoeren, terwijl dit niet onder dezelfde bevelvoering geschiedt. Die erfenis uit het verleden, die wij met dit wetsontwerp in stand houden, vertoont bijzonderheden die in sommige gevallen als zwakheden kunnen worden beschouwd, maar in andere gevallen — en dat is ook belangrijk — voordelen kunnen bieden.

De uiteindelijke waardering van dit dubbel systeem moet gebeuren over het geheel van de resultaten. Tot voor kort kende ons land een criminaliteitsgraad die eerder laag was vergeleken met onze buurlanden. Dit is één van de redenen die de regering ertoe heeft aangezet, aan een gespecialiseerde firma een studie op te dragen over de verschillende

politiediensten. Maar de sociale nabijheid van de gemeentepolitie is een belangrijke troef voor de dagelijkse veiligheid van de burgers, voor zover de kwaliteit en de coördinatie van haar optreden gewaarborgd zijn. Deze tekst verwezenlijkt een evenwicht dat aan de gemeentelijke politie de mogelijkheid biedt om de plaats te bekleden die haar toekomt.

De actualiteit heeft ons gelijklopend aangezet tot bijkomende inspanningen op verschillende domeinen, zoals training en opleiding van politieagenten en rijkswachters, personeelsbezetting aangepast aan de eisen van recyclage en opdrachten, uitrusting inzake communicatie, bewapening, wetenschappelijke politie, oprichting van een coördinatiecollege van de politiediensten en oprichting van een gespecialiseerde inspectie van de rijkswacht.

Deze nieuwe inspanningen, die nu aan de gang zijn, mogen in geen geval de discussie en de goedkeuring vertragen van dit wetsontwerp, waarop men sedert honderd vijftig jaar wacht en dat wordt opgenomen in een geheel dat nog moet worden aangevuld met een wetsontwerp op de bewakings- en beveiligingsmaatschappijen en op de inspectie van de politie. Door de opdrachten en de hoedanigheid van de gemeentepolitie te bekrachtigen, biedt dit ontwerp mogelijkheden om beter het hoofd te bieden aan de nieuwe uitdaging van de recente ontwikkeling van onze geschiedenis.

Je rappelle que le projet, comme l'ont souligné plusieurs intervenants qui lui ont apporté leur soutien, repose sur un certain nombre de principes.

Le premier est la sauvegarde de l'autonomie communale. J'insiste sur le fait que, pour y arriver en matière de police, il est essentiel d'améliorer la qualité de ses services. Tant que la Belgique avait un taux de criminalité relativement bas par rapport à ses voisins d'Europe, tant que nous n'avions pas connu la hausse de la petite et de la grande criminalité comme c'est le cas depuis quelques années, l'autonomie communale, telle qu'elle existait pour des polices de niveau très différents selon les localités pouvait survivre en l'absence d'une loi sur la police. Il est évident que si nous n'avions pas pris les devants en élaborant le présent projet de loi, en nous efforçant, depuis quatre ans, d'améliorer progressivement la formation et l'équipement des polices communales et d'adapter diverses règles, la montée de l'insécurité aurait amené certaines personnes à souhaiter la suppression des polices communales. D'aucuns se sont exprimés via les média ou au Parlement en faveur de cette suppression, voire en faveur de la création d'une police nationale.

Cela va dans le sens contraire de ce que nous désirons, à savoir la valorisation des cinq cent quatre-vingt-neuf polices communales commandées par cinq cent quatre-vingt-neuf bourgmestres. Nous souhaitons une police communale complète, adulte et équivalente aux autres polices, avec la même formation, le même équipement et la même manière d'intervenir, tout en conservant sa caractéristique fondamentale qui est d'être proche des réalités locales.

Il était donc important aussi de définir, dans la loi, les missions de la police communale. Nous n'avons pas l'intention de centraliser ou de décentraliser en stipulant dans la loi — qui s'applique à tous les citoyens, donc aussi aux communes et à fortiori aux polices communales — la nature des missions dévolues à la police.

M. Verschueren semble croire qu'il s'agit là d'une vision centralisatrice. Au contraire, en confirmant que la police communale a les mêmes tâches que la gendarmerie, à savoir la répression, la prévention, le maintien de l'ordre, la police judiciaire, nous démontrons qu'elle est une police à part entière et que l'autonomie communale est garantie en cette matière, ce qui est d'ailleurs assez exceptionnel en Europe. Nous voulons le confirmer encore par ce projet de loi.

Les dispositions du projet tendant à imposer dans un certain nombre de domaines des normes de base qui doivent être les mêmes pour toutes les polices communales — dispositions qui sont une des raisons d'être de ce projet —, ne traduisent nullement une vision centralisatrice. Elles valorisent chaque police communale, la plus petite étant chargée, elle aussi, de toutes les missions décrites dans la loi.

Il est évident que les conditions fixées ne seront pas remplies du jour au lendemain. Je reviendrai sur ce point en répondant à divers intervenants au sujet de l'importance de la formation. Jusqu'à il y a quelques années, aucune réglementation, aucune loi, aucun arrêté royal n'obligeait les policiers communaux à un minimum de formation. Cette dernière était laissée à l'initiative des communes et sa durée variait de huit à quatre mois ou bien moins encore.

Un arrêté royal datant de quelques mois a fixé la formation à un minimum de trois cents heures. Sur base de la loi qui sera incessamment votée, les minima iront croissant. Il faut que la police communale rattrape le niveau et ait les mêmes ambitions et les mêmes capacités que les polices des autres pays et que la gendarmerie.

Dans cette perspective, il est fort important — comme l'ont souligné MM. Paque et Cardoen — que nous ayons décidé d'insérer cette loi sur la police communale dans la loi communale elle-même. Une des missions essentielles des communes est d'assurer la sécurité de leurs citoyens. En incluant ce texte dans la loi communale, on garantit — je le confirme à nouveau à l'intention de M. Luyten — que cette mission est soumise aux règles communes en matière de tutelle. Nous n'instaurons donc pas de tutelle spécifique en matière de police communale. La tutelle exercée généralement par la Région et, de manière résiduelle, par le ministre de l'Intérieur devra respecter la loi sur la police communale, au même titre que les bourgmestres et les polices communales elles-mêmes, mais elle est bien entre les mains des exécutifs régionaux.

M. Cardoen a regretté qu'on n'ait pas inclu les bourgmestres dans le système d'alerte de police. Il s'agit là d'un cas particulier, mais je tiens à lui répondre pour bien montrer l'esprit général du projet de loi.

Il y a quelques mois, à la suite des drames que nous avons connus, notamment à Alost, le gouvernement a décidé de simplifier la procédure des alertes de police, procédure qui était organisée auparavant dans le cadre du système judiciaire. Les cinq procureurs généraux avaient mis sur pied un système dans lequel un magistrat de l'arrondissement judiciaire où se passait le drame pouvait déclencher une alerte nationale de police. Nous avons considéré qu'étant donné le caractère hélas plus moderne du banditisme mobile que nous connaissons, cette procédure était trop lente. Il est préférable qu'au-delà de l'alerte de police qui se fait par le service de police sur place, que ce soit aussi la police communale qui avertit les polices communales voisines ou la gendarmerie qui prévient les gendarmeries voisines, que l'alerte nationale de police puisse être déclenchée par n'importe quel officier de police sur place, soit un commissaire de la police communale, soit un officier de la gendarmerie, la procédure la plus simple étant de téléphoner à l'état-major de la gendarmerie, seul endroit où une permanence est assurée jour et nuit.

C'est incontestablement une simplification de la procédure. En vue d'accroître la rapidité, nous avons donc supprimé les étapes intermédiaires passant par les bourgmestre, commandant de gendarmerie de la province ou magistrat de l'arrondissement concerné. Nous n'avons nullement voulu, ce faisant, toucher à leur compétence en la matière.

En ce qui concerne les services 901/906 — autre exemple donné —, nous faisons de gros efforts de coordination; nous avons décidé de les unir sur tout le territoire et c'est présentement chose faite dans trois grandes agglomérations.

Normalement le contact doit passer par le chef de la police, qui est le bourgmestre, et nous y veillerons.

Dans cette perspective aussi, le bourgmestre étant non seulement le chef de la police communale mais aussi le responsable du maintien de l'ordre et de la sécurité dans sa commune, et ayant un contact régulier avec les autorités de gendarmerie, il a été prévu d'instaurer des comités locaux de prévention où, à l'initiative du bourgmestre et sous sa présidence, les différentes forces de police responsables de la sécurité prépareraient leurs coordination *in tempore non suspecto*.

M. Verschueren a estimé que le fait que la nomination du commissaire adjoint dépendra désormais du gouverneur est une preuve de centralisation. Je lui réponds qu'à l'inverse, une série de nominations qui, jusqu'à présent, dépendaient du gouverneur seront maintenant du ressort de l'autorité communale. Il ne faut pas perdre de vue que le commissaire adjoint sera à l'avenir un officier de police judiciaire à part entière et que ce rôle, nouveau et élargi, doit être consacré par une autorité extérieure à la commune.

M. Verschueren a relevé que si la police faisait partie de la force publique, cela signifiait qu'elle était d'une certaine manière nationalisée. Je lui réponds que si la police communale doit être une force de police à part entière, responsable de l'exécution des lois dans la commune, de la sécurité des citoyens et du maintien de l'ordre, il faut lui donner les mêmes compétences qu'aux autres forces de police. Pour être bref et sans redéfinir la notion de force publique, je vous rappelle que les arrêtés pris par le Roi en application du Code judiciaire contiennent la formule de base suivante : « Nous Baudouin, Roi des Belges, A tous, présents et à venir, faisons savoir : Mandons et ordonnons à tous huissiers de justice à ce requis de mettre ce présent arrêt, jugement, ordonnance, mandat ou acte à exécution; A Nos procureurs généraux et à Nos procureurs du Roi auprès des tribunaux de première instance, d'y tenir la main et à tous les commandants et officiers de la force publique d'y prêter main forte lorsqu'ils en seront légalement requis. »

Ceci prouve que l'article 154, prévoyant que la police communale fait partie de la force publique, n'est qu'une consécration dans un texte, où l'on a voulu rassembler tout ce qui concerne la police communale, de ce qui est considéré par toute doctrine juridique et administrative comme une évidence, à savoir que la police communale est une police à part entière, faisant partie de la force publique, chargée de l'application des lois. Il était indispensable de le confirmer dans une loi organique.

J'en viens à la question de la formation, sur laquelle M. Cardoen a insisté. Les membres de la commission de l'Intérieur savent quels efforts ont déjà été consentis pour améliorer la formation de la police communale, notamment par la fixation du minimum de 300 heures. Cette exigence de base a été complétée par une aide financière aux polices communales comme participation aux frais de formation. Nous avons créé l'Institut supérieur de police qui offre aux officiers supérieurs de la police et de la gendarmerie la possibilité d'effectuer ensemble leur recyclage, ce qui permet une meilleure coordination dans l'état d'esprit et la doctrine de la police en Belgique, et aussi de donner des conseils au ministre de l'Intérieur !

Nous avons dit — et la loi le confirme — que les centres d'instruction installés au niveau provincial doivent faire l'objet d'une reconnaissance officielle pour devenir de véritables écoles de police où chacun devra être formé et recyclé. Ceci est valable aussi bien pour les agents que pour les officiers.

A la suite des événements de 1985, nous avons réalisé un nouvel effort de recyclage tant des gendarmes — mais ils ne sont pas concernés aujourd'hui — que des policiers pour les techniques d'intervention, suivant des méthodes identiques parce que les mêmes problèmes doivent être résolus d'une manière coordonnée.

Je confirme que l'objectif du gouvernement est de porter progressivement la formation des agents à un an, d'organiser un recyclage permanent, d'assurer un parallélisme entre la formation de la police et celle de la gendarmerie dans la mesure du possible, chacun dans le cadre qui est le sien, et de promouvoir une formation de niveau universitaire pour les officiers.

M. Trussart a parlé des efforts de formation qui sont nécessaires et qui se traduiraient particulièrement en heures de cours de psychologie, d'études policières, etc. Ces préoccupations sont incluses dans l'effort d'augmentation de la formation. Evidemment, nous n'arriverons pas immédiatement aux 4 840 heures de cours dispensés en Rhénanie du Nord-Westphalie, mais nous voulons arriver à huit mois de formation pour assurer cette police de qualité que tout le monde demande.

Parallèlement, nous avons fait un effort, en dépit de la situation difficile des finances communales, pour aider les communes, durant ces dernières années, dans un effort d'équipement. Par le biais du Fonds de sécurité réparti sur proposition des gouverneurs, c'est-à-dire par une méthode décentralisée, un certain nombre de communes ont pu être aidées, en priorité, dans la formation, les radiocommunications et la coordination avec les autres services de police. Je suis disposé à faire un exposé en commission sur la manière dont les subventions ont été allouées ces dernières années. Plus d'un milliard a été consacré à cette aide, à l'amélioration technique des polices communales.

Au Conseil des ministres de demain, nous examinerons précisément un projet d'augmentation des moyens d'intervention en faveur des polices communales. Hélas ! cette année encore, les préoccupations budgétaires restent dominantes, et nous ne pourrons atteindre tous nos objectifs, mais l'effort sera poursuivi.

Quelques mots en ce qui concerne la police urbaine et la police rurale. Le présent projet de loi confirme l'existence d'une police rurale, mais organise le principe qu'il n'y a qu'une police communale, tantôt urbaine, tantôt rurale, suivant la nature de la commune et l'autonomie du conseil communal. Ici, je réponds plus particulièrement à M. Trussart et à d'autres intervenants qui se sont intéressés à ce problème : il est évident que dans les grandes communes qui disposent d'une police urbaine en raison du caractère urbain de leur centre, on doit pouvoir organiser, à côté de sections spécialisées pour le milieu rural. Les préoccupations qui ont été exprimées doivent se retrouver dans la formation particulière de ceux qui sont appelés à accomplir cette tâche, exactement comme c'est le cas pour une brigade antibanditisme dans certaines grandes villes, une brigade de protection de la jeunesse, une brigade canine, etc. suivant les circonstances et les décisions prises par l'autorité communale en la matière.

La coordination avec la gendarmerie est nécessaire. Nos efforts tendent, tout en maintenant deux corps distincts, à atteindre les mêmes normes, la même qualité, et à faire en sorte que les hommes se rencontrent et qu'on répartisse les tâches. Ce n'est pas toujours facile. J'ai parlé des services 901 et 906. A ce sujet, la décision, prise à la suite d'événements graves, date de juin dernier. Nous avons pu concrétiser nos intentions il y a quelques jours seulement, cela en raison de problèmes techniques, de fixation d'autorité, du fait de savoir quel service prévenir en cas d'urgence. Ces efforts seront poursuivis.

Quant aux sociétés de gardiennage, je ne m'étendrai pas longuement, car nous aurons l'occasion d'y revenir. Cette question est également préoccupante.

Le rapport a fait état, monsieur Cardoen — et je souhaite rectifier —, de 11 000 agents dans les sociétés de gardiennage, mais ce chiffre couvre la totalité du personnel occupé dans le secteur : 6 000 gardes en uniforme affectés à la protection et 5 000 agents occupés notamment au montage des systèmes d'alarme installés dans les immeubles.

Tous les services de police du royaume souhaitent mieux accomplir leur tâche de police en étant déchargés de toutes sortes de tâches administratives. Il faut en cette matière savoir raison garder. Le fait de remplir, pour le bourgmestre et les échevins, un certain nombre de tâches administratives met les policiers en contact avec la population et leur permet ainsi de remplir leur rôle global de prévention.

Et donc, lorsque le projet de loi dit : « Ils ne peuvent pas être chargés de tâches incompatibles avec celles qu'exige le présent projet », il a pour but de les préserver des excès. Mais cela n'empêche nullement les agents de police, s'il leur reste du temps et si les tâches de police sont remplies, de continuer à accomplir des tâches administratives générales. Cela, sans être au service des huissiers, bien entendu. Nous pouvons tracer la ligne mais nous ne pouvons pas dire qu'ils ne peuvent plus rien faire. Je rappelle que le projet stipule qu'on ne peut pas les charger de tâches incompatibles avec leur mission telle que définie dans le présent projet de loi.

L'exemple qu'on donne toujours est le suivant : quand un agent de police se rend dans une famille pour traiter d'un problème de milice, il s'agit, bien sûr, d'une tâche administrative, mais celle-ci lui permet d'avoir un contact avec la population. Donc, on prône les agents de quartier. Là où c'est possible, on peut prévoir une section spécialisée pour les agents de quartier.

Ces tâches comportant des contacts avec la population peuvent continuer à être assumées pour autant que les tâches de police soient bien remplies.

M. Cardoen m'a interrogé assez longuement au sujet des escortes de police.

Aan de heer Cardoen kan ik antwoorden dat ik in juni 1982 een omzendbrief heb gestuurd naar de gemeentelijke politiekorpsen waarin ze gevraagd werd te helpen bij het escorteren van het waardenvervoer van de Regie der Posterijen. Aan de rijkswacht werden in november eveneens directieven gegeven in verband met de uitvoeringsmodaliteiten en de te volgen tactiek wat dit escorteren betref.

Na de overval op de postwagen te Verviers werd geprobeerd het effectief van de rijkswachtescortes volgens de plaatselijke mogelijkheden te verhogen.

Het personeel van de Regie der Posterijen geaffecteerd aan het waardenvervoer, zal een specifieke opleiding krijgen, in samenwerking met de rijkswacht, in verband met het besturen van gepantserde wagens en het nemen van bepaalde voorzorgen en veiligheidsmaatregelen.

Demain, au Conseil des ministres, à l'initiative de Mme le secrétaire d'Etat D'Hondt, des mesures de sécurité supplémentaires seront proposées.

Avant de terminer cette réponse dans le cadre de la discussion générale, j'ajouterai un élément nouveau qui résulte d'une décision prise au Conseil des ministres du 31 janvier et qui ne pourra que réjouir ceux qui veulent souligner, au-delà de la qualité de la police communale, le rôle humain qui doit être le sien et son insertion dans une société démocratique, que nous voulons tous maintenir et développer.

De regering werd om toestemming verzocht voor het uithangen in alle politiecommissariaten van de Universele Verklaring van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. De Eerste minister antwoordde aan de nationaal algemeen secretaris van het syndicaat van de Belgische politie : « In antwoord op uw brief van 29 januari jongstleden, laat ik u weten dat de Ministerraad van deze morgen uw verzoek met gunstig gevolg heeft behandeld. Dit betekent dat ook de Belgische regering haar toestemming verleent tot het uithangen, in alle politiecommissariaten, van de Universele Verklaring van de rechten van de mens en de individuele vrijheden. »

De heer Wyninckx. — Die kunnen worden uitgehangen naast de wet op de dronkenschap.

De heer Nothomb, Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie. — « De bevoegde ministers kregen de opdracht om de nodige maatregelen te nemen ter uitvoering van de beslissing. »

Ceci pour vous dire, en terminant, que nous souhaitons, par cette loi organique, assurer à la police communale sa qualité de police à part entière, dans la pleine autonomie communale. Nous désirons atteindre une uniformité dans la qualité et la collaboration, sur un pied d'égalité, avec les autres polices.

Bien entendu, quand nous renforçons la police dans notre pays, ce n'est pas dans le but de faire de la Belgique un Etat policier mais bien plutôt un Etat policé, où les libertés démocratiques sont respectées,

ainsi que les droits de l'homme. *(Applaudissements sur les bancs de la majorité.)*

De heer Wyninckx. — Mijnheer de Voorzitter, is het niet mogelijk nu onze werkzaamheden te onderbreken ? Wij zouden dan de gelegenheid hebben om na de schorsing te repliceren en we zouden ons tevens in onze fracties kunnen beraden over de wijze waarop wij zouden stemmen. *(Uitroepen van protest op de banken van de meerderheid.)*

U moet nu zoveel praat niet hebben. Verleden dinsdag was u afwezig. Wij richten een vriendelijke vraag tot de Voorzitter. Ik heb niets gevraagd aan degenen die dinsdag afwezig waren.

De heer Didden. — Mijnheer Wyninckx, u saboteert de parlementaire werkzaamheden.

De heer Wyninckx. — Collega, u weet nog niets van de parlementaire werkzaamheden af ! U moet eerst leren gaan alvorens u wil lopen.

De heer Luyten. — Mijnheer de Voorzitter, het betreft niet de procedure. Maar indien we nu de kans krijgen voor een korte repliek, kreeg ik graag het woord.

De Voorzitter. — Ik had graag geweten of er nog replieken waren, maar ik kreeg geen reactie.

De heer Wyninckx. — Ik heb gevraagd om te mogen repliceren na de schorsing.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Luyten.

De heer Luyten. — Mijnheer de Voorzitter, uit het vriendelijk antwoord van de minister aan een aantal sprekers, heb ik kunnen vaststellen dat hij geen rekening heeft gehouden met de hoofdtoon van mijn betoog en dat de regionale dimensie die na twee grondwetsherzieningen in het ontwerp van wet kon worden ingebouwd, ontbreekt. De minister gaat daar vrijwel aan voorbij en is er niet gevoelig voor.

Bij zijn antwoord aan de heer Verschueren over de *force publique,* heb ik gedacht dat door het niet-inbouwen van die regionale dimensie, die toch een geestelijke verworvenheid is in dit land, er zich in de toekomst nog toestanden kunnen voordoen waarbij de burgemeester en zijn politie worden ingezet samen met de rijkswacht en via de provinciegouverneur tegen hun eigen mensen hoewel zij beter geplaatst zijn om te weten hoe men ongewapende mensen tot rust kan brengen, veel beter dan wat gebeurd is in Overijse. De burgemeester en het hele schepencollege werden eigenlijk onder curatele geplaatst en het eindresultaat was dat ze in de gevangenis terechtkwamen.

Mijnheer de Vice-Eerste minister, uit uw vroegere tekst in de commissie blijkt dat u de openbare orde en de veiligheid van de burgers als een nationale aangelegenheid beschouwt. Maar met het verwijzen naar het niet-aanvoelen van die realiteit op regionaal vlak, heb ik duidelijk aangetoond wat het hiaat is in de tekst van het wetsontwerp dat wij nu behandelen.

Ik neem aan dat u rekening houdt met wat het dichtst bij u ligt. Men spreekt soms van twee snelheden, twee dimensies in ons land, misschien ook wel op dit vlak. Het is mij bekend dat een Waals burgemeester, die zelfs een tijd minister was, heeft gezegd dat als de banken worden aangevallen hij een halfuur zou wachten alvorens er de politie naartoe te sturen. U herinnert zich wellicht dat beroemde citaat. In Vlaanderen doet zich het omgekeerde voor. Daar zijn de burgemeesters, met hun politieverantwoordelijkheid, doorgaans zulke rustige mensen dat u ze niet onder de nationale voogdij moet houden om dergelijke wantoestanden tegen te gaan.

Ik bewonder de Walen voor hun karaktervastheid en hun dynamisch optreden. Ik ben er zelfs dikwijls jaloers op. Maar u moet de enen niet willen straffen voor hetgeen de anderen soms verklaren.

Ik betreur dat u in uw antwoord niet de minste aandacht heeft besteed aan de regionale dimensie waarmee u in deze kaderwet had kunnen rekening houden. *(Applaus op de banken van de Volksunie.)*

De Voorzitter. — Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging ? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close.

Zoals overeengekomen zullen wij tot de behandeling van de artikelen van het ontwerp van wet overgaan tijdens onze avondvergadering.

VOORSTELLEN VAN WET — PROPOSITIONS DE LOI

Inoverwegingneming — Prise en considération

De Voorzitter. — Aan de orde is thans de bespreking over de inoverwegingneming van voorstellen.

L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération de propositions.

U hebt de lijst van de verschillende in overweging te nemen voorstellen ontvangen, met opgave van de commissies waarnaar het bureau voornemens is ze te verwijzen.

Vous avez reçu la liste des différentes propositions à prendre en considération, avec indication des commissions auxquelles le bureau envisage de les renvoyer.

De heer Van Ooteghem. — Mijnheer de Voorzitter, ik vraag het woord in verband met een voorstel dat voorkomt op de lijst.

De Voorzitter. — U heeft het woord, mijnheer Van Ooteghem.

De heer Van Ooteghem. — Mijnheer de Voorzitter, zoals u weet staan wij op het standpunt dat men principieel elk voorstel van wet in overweging moet nemen in zoverre het niet strijdig is met de goede zeden, de Grondwet enzovoort.

Wij zijn van mening dat het voorstel van wet betreffende de naam van de nationale luchthaven, ingediend door de heer Lepaffe, in strijd is met de Grondwet. De heer Lepaffe spreekt van de nationale luchthaven gelegen in het Brusselse randgebied; hij zou zijn geografie wel een beetje moeten bijwerken. Wij constateren bovendien dat Zaventem gelegen is in het Vlaamse Gewest en dat het behoort tot de Vlaamse Gemeenschap. Bijgevolg is artikel *59bis* betreffende de culturele aangelegenheden, zoals bepaald in de Grondwet, hier van toepassing zodat dit voorstel niet moet worden besproken in de Senaat maar wel in de Vlaamse Raad. *(Applaus op de banken van de Volksunie.)*

M. le Président. — La parole est à M. de Wasseige.

M. de Wasseige. — Monsieur le Président, je voudrais faire remarquer à M. Van Ooteghem que nous avons discuté et voté récemment dans cette assemblée la dénomination qu'il fallait adopter pour le port d'Anvers-Rive gauche. Veuillez m'excuser de le dire en français.

De Voorzitter. — Ik wou eigenlijk het zelfde antwoord geven en het zelfde voorbeeld aanhalen.

U herinnert zich nog wel de naam die aan een sluis is gegeven. Ik meen dat toen niemand ook maar in enige mate bezwaar heeft gemaakt ten aanzien van die nationale benaming.

De heer Van Ooteghem. — Mijnheer de Voorzitter, ik meen dat dit een vergissing is geweest. Het is niet omdat wij ons eenmaal hebben vergist dat wij ons permanent moeten vergissen.

De Voorzitter. — Mijnheer Van Ooteghem, ik zal dat onderwerp eventueel in bespreking brengen in deze Hoge Vergadering. Ik stel echter voor het voorstel van de heer Lepaffe naar de commissie te verwijzen die er zich dan zal over buigen. Wanneer er in de commissie ernstige twijfel bestaat over het al of niet bevoegd zijn van de Senaat, dan gaan wij een stap verder.

Er is ooit eens een commissie *ad hoc* geweest om dit soort zaken te beslechten. Wij zullen dan die commissie opnieuw in het leven moeten roepen. Ik herhaal dat ik graag het advies van de commissie zou krijgen.

Ik verzoek de leden die andere opmerkingen mochten hebben, mij die vóór het einde van de avondvergadering te doen kennen.

Je prie les membres qui auraient d'autres observations à formuler, de me les faire connaître avant la fin de la séance de ce soir.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, zal ik beschouwen dat die voorstellen in overweging genomen zijn en verwezen naar de commissies die door het bureau zijn aangeduid.

Sauf suggestion divergente, je considérerai les propositions comme prises en considération en renvoyées aux commissions indiquées par le bureau.

INTERPELLATIE — INTERPELLATION

Verzoek — Demande

De Voorzitter. — De heer Vanlerberghe wenst de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie te interpelleren over de « tewerkstelling van werklozen in de gemeenten ».

M. Vanlerberghe désire interpeller le Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation sur « la mise au travail de chômeurs par les communes ».

De datum van die interpellatie zal later worden bepaald.

La date de cette interpellation sera fixée ultérieurement.

VOORSTELLEN VAN WET — PROPOSITIONS DE LOI

Indiening — Dépôt

De Voorzitter. — De volgende voorstellen van wet werden ingediend :

1° Door de heer Pataer, tot wijziging van de artikelen 52 en 59 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken;

Les propositions de loi ci-après ont été déposées :

1° Par M. Pataer, modifiant les articles 52 et 59 de l'arrêté royal du 18 juillet 1966 portant coordination des lois sur l'emploi des langues en matière administrative;

2° Door de heren Lallemand en Eicher, betreffende de betaling van onderhoudsvorderingen;

2° Par MM. Lallemand et Eicher, relative au paiement des créances alimentaires;

3° Door de heren Lallemand en Spitaels, betreffende de raadpleging van de gemeentebevolking;

3° Par MM. Lallemand et Spitaels, sur la consultation populaire des habitants des communes;

4° Door de heer Lallemand, betreffende het Brusselse Gewest;

4° Par M. Lallemand, relative à la Région bruxelloise;

5° Door de heer Close, betreffende de uitoefening van bepaalde bevoegdheden in geval van ernstige internationale spanningen;

5° Par M. Close, relative à l'exercice de certains pouvoirs en cas de tension internationale grave;

6° Door de heren Cardoen en Weckx, tot wijziging van artikel 78 van de wet van 5 januari 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1975-1976, houdende de verdeling van de dotatie van het Gemeentefonds over de gewesten;

6° Par MM. Cardoen et Weckx, modifiant l'article 78 de la loi du 5 janvier 1976 relative aux propositions budgétaires 1975-1976, qui règle la répartition de la dotation du Fonds des communes entre les régions;

7° Door de heer Noerens, tot wijziging van de wet van 11 september 1933 op de bescherming der titels van hoger onderwijs.

7° Par M. Noerens, modifiant la loi du 11 septembre 1933 sur la protection des titres d'enseignement supérieur.

Deze voorstellen van wet zullen worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Ces propositions de loi seront traduites, imprimées et distribuées.

Er zal later over hun inoverwegingneming worden beslist.

Il sera statué ultérieurement sur la prise en considération.

De Senaat vergadert opnieuw vanavond te 19 uur 30.

Le Sénat se réunira ce soir à 19 heures 30.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(De vergadering wordt gesloten te 18 u. 20 m.)

(La séance est levée à 18 h 20 m.)

39.372 — E. Guyot, s. a., Bruxelles